Nu te bizui pe înțelepciunea ta
(Verlass dich nicht auf eigene Klugheit)
Phoenix, Arizona, S.U.A.
20 ianuarie 1965

Să rămânem un moment în picioare pentru rugăciune. Câți dintre cei de aici au o cerere în inima lor şi doresc ca Dumnezeu să facă ceva deosebit în această adunare? Să ne aplecăm capetele înaintea Lui.

Tată ceresc, noi suntem un popor privilegiat care se poate aduna aici în Numele DOMNULUI Isus, într-o țară liberă în care noi Îți mai putem sluji încă aşa cum ne dictează conştiința noastră. Noi ne rugăm, Tată, să mai rămână aşa încă mult timp. Fie ca noi să profităm de acest mare privilegiu pe care-l avem. Fie ca noi să fim aici cu toată inima în acest serviciu slujindu-Ți, ca să se poată spune: „Dumnezeu a fost în mijlocul nostru în seara aceasta şi a binecuvântat poporul Său.“ Mântuieşte fiecare suflet pierdut care este în seara aceasta aici, DOAMNE. Fie ca toți pierduții să se întoarcă la casa lui Dumnezeu. Mă rog ca toți bolnavii să fie vindecați, ca şchiopii să meargă, cei orbi să vadă şi surzii să audă, pentru ca slava şi onoarea să-I fie adusă lui Isus Hristos de poporul Lui. Fie ca această seară să rămână în amintirea noastră mult timp, Doamne, căci ne-am adunat împreună şi cerem aceste binecuvântări în Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă aşezați.

De fiecare dată când vin în Ramada Inn, am impresia că mă întorc acasă. Eu am fost de multe ori aici şi cred că ei au început să mă cunoască. Eu sunt bucuros pentru aceasta. În Ramada Inn am cunoscut câțiva oameni cumsecade. În Tucson şi aici au fost foarte amabili, găzduind serviciile noastre. Nu cu mult timp în urmă am avut adunări în Ramada Inn şi directorul nu m-a lăsat să plătesc nici măcar pentru închirierea clădirii. A fost cu adevărat ceva frumos. În timp ce traversez țara, îi amintesc şi pe cei ce fac bine casei lui Dumnezeu.

Noi, cel puțin eu, începând cu duminică după-amiază, am avut un timp deosebit în DOMNUL. Am avut un timp deosebit bucurându-mă de binecuvântările Lui şi având părtăşie cu Duhul Sfânt şi cu poporul Lui.

Aş vrea să reamintesc că noi slujim împreună DOMNULUI. Voi sunteți un atribut, o parte a lui Dumnezeu, atunci când deveniți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Dumnezeu este în voi, împlinindu-Şi voia Sa, dacă voi Îi permiteți.

Sperăm că în seara aceasta fiecare va uita lucrurile zilnice şi va pune toate lucrurile deoparte şi va fi cu toată inima în acest serviciu, şi nu numai în seara aceasta, ci în tot timpul conferinței. Fără îndoială s-au adunat mulți delegați. Unii dintre ei care vor lua parte la conferința care va începe mâine, i-am văzut deja în seara aceasta pe platformă. Eu îi rog pe oamenii care sunt aici pentru trezirea care a început, să rămână în tot timpul conferinței, dacă se poate. Vom auzi vorbitori buni. Un frate nu a putut veni, dar sunt mulți aici care-l pot înlocui. Eu doresc să rămân aici pentru întreaga conferință şi să mă bucur de această părtăşie.

Voi ştiți că noi, predicatorii, dacă ne ridicăm să le vorbim oamenilor dăm întotdeauna tot ce este în noi. Odată am predicat despre textul unde spune Isus: *„Priviți crinii; ei nu torc, nici nu țes. Totuşi vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei“* (Mat. 6, 28-29). Eu am observat că crinul trebuie să crească zi şi noapte şi se străduieşte să arate splendid. Dar el însuşi nu are nici o binecuvântare din aceasta. El se deschide şi trecătorul îi miroase parfumul. Albinele îşi extrag mierea chiar din mijlocul florii. El dă tot ce are, tot ceea ce a trudit. Şi eu mi-am intitulat mesajul „Predicatorul-crin“. Acesta este un titlu ciudat.

Aşa este. Ca predicator te devotezi oamenilor. Atunci este bine să te aşezi şi să îi asculţi pe alţii. Este ca şi atunci când te încălzeşti la foc. Noi stăm cu plăcere la focul altuia ca să ne încălzim inimile cu Evanghelia pe care o predică fraţii noştri oamenilor. Eu sunt mulţumitor că am această ocazie.

Billy mi-a spus în seara aceasta că toate biletele de ordine au fost împărţite. Dar noi nu putem avea un rând de rugăciune. Vedeţi, ar trebui să ocoliţi pe acolo şi să veniţi prin culoarul acela întunecos şi abia apoi să vă urcaţi aici sus. V-aţi împiedica tot timpul de ceva până să ajungeţi aici. Pentru cei bolnavi şi şchiopi ar fi foarte greu.

Dar noi nu ştim ce poate face DOMNUL nostru. El poate coborî drept în mijlocul nostru în seara aceasta şi să-i vindece pe toţi cei bolnavi, orice boală ar avea ei. O, eu aş vrea să văd mai mult acest mod de lucru al Lui, decât toate şirurile de rugăciune pe care le-am avut vreodată în viaţa mea - să văd atotputernicia lui Dumnezeu pogorându-Se printre copiii Săi ascultători. Întotdeauna îmi place aşa ceva.

De obicei, când ai un contact personal cu oamenii, ca atunci când se pun mâinile peste cineva, deşi nu mulţi fac aceasta, oamenii spun: „Cutare slujitor a pus mâinile peste mine şi slava lui Dumnezeu m-a atins.“ Asta-i face atunci pe oameni să se uite la acel slujitor.

Dar dacă tu poţi să stai aici predicând Cuvântul şi să laşi Duhul Sfânt să-l vindece pe fiecare, atunci este absolut numai harul lui Dumnezeu. Şi atunci Dumnezeu are toată lauda, slava şi nimic nu mai rămâne pentru altcineva. Acesta este motivul că nu iau prea mulţi în slujba mea pentru rugăciune. Aseară am încercat să ne rugăm pentru câţi am putut de mulţi. Dar punerea mâinilor …

Dar se poate întâmpla ca Duhul Sfânt să vină direct în mijlocul nostru şi să se manifeste, descoperindu-Se nouă. Prin aceasta, cred eu, este El real, adevărat, când El poate lucra în suveranitatea Lui. Eu nu pot spune de pe acum: „Acest bărbat sau această femeie, sau acel copil va fi vindecat.“ Duhul Sfânt se mişcă prin clădire şi vorbeşte cui vrea. Aceasta este suveranitatea Lui.

Aceasta aduce atunci cunoştinţa, pentru că este o făgăduinţă a lui Dumnezeu, şi aceasta aduce cunoştinţa suveranităţii lui Dumnezeu, şi de asemenea aduce prezenţa Lui în mijlocul nostru. Noi ar trebui s-o recunoaştem şi să ne bucurăm.

Tu spui: „Mda, eu aveam însă mâna paralizată. Am fost acolo aseară şi nu mă simt mai bine.“ Asta nu are nimic de-a face cu vindecarea ta. Pentru tine lucrarea este deja încheiată. Tu nu te mai uiţi atunci la mână, tu te uiţi la făgăduinţă. Şi de aceea tu nu mai poţi spune: „Da, fratele cutare nu s-a rugat cu credinţă“, sau altceva de felul acesta. Este prezenţa DOMNULUI care ţi-a dat credinţa şi „atunci El a trimis Cuvântul Lui şi i-a vindecat.“

Aseară nu mi-am ţinut promisiunea. Voi încerca să o ţin în seara aceasta, dacă voi putea. Cineva mi-a spus: „Nu ai rămas la textul tău aseară.“ Nu, nu am rămas. Voiam să predic tema „Dumnezeu, care este bogat în îndurare“, şi am vrut să explic ce a vrut să spună Pavel atunci când a scris: „Noi eram morţi în greşelile noastre“ - odată în trecut, nu acum, „Dumnezeu ne-a adus la viaţă împreună cu Hristos.“

Acum, înainte ca ceva să poată fi adus la viaţă trebuie să existe acel ceva care poate fi adus la viaţă. Dacă voi aţi fost în cunoştinţa mai dinainte a lui Dumnezeu, atunci deveniţi o parte din Dumnezeu. Singura cale ca tu să fii o parte din Dumnezeu - Dumnezeu nu este complet fără tine. Şi El trebuie să fie întreg.

Aşa este, pentru că este un singur izvor al vieţii veşnice şi acesta este Dumnezeu - numai El are viaţa veşnică. Şi voi aţi fost o parte din El, un atribut al Lui sau în gândul Lui de la început. Şi faptul că El s-a gândit atunci la început la tine, îţi dă acel îndemn spre El. Aceasta este ceea ce trebuie adus la viaţă. Unii oameni nu vor fi niciodată aduşi la viaţă; ei pur şi simplu nu o au, asta-i tot.

Exact ca atunci când pui un bob de porumb în pământ; oricât de drăguț ar fi, dacă nu are germenul de viață în el, nu poate fi adus la viață. Mai întâi trebuie să fie acolo germenul de viață.

Voi ştiți povestioara mea despre puiul de vultur care stătea printre pui şi găini, pentru că fusese clocit şi născut acolo dar el nu simțise niciodată ca acele găini. Şi când mama lui a trecut pe deasupra şi a strigat, el a auzit o voce care suna grozav de bine pentru el, pentru că - țineți minte el era încă de la început un vultur. El trebuia doar să se regăsească pe sine, să-şi găsească locul său.

Aşa este pentru fiecare credincios. Tu nu ai fost născut pentru această lume. Tu ai fost făcut după chipul lui Dumnezeu, ca să fii un fiu al lui Dumnezeu. Şi tu nu aparții de curtea găinilor. Tu eşti un vultur.

Şi voi ați văzut că aseară am pornit de la acest „vultur" şi nu am mai ajuns cu picioarele pe pământ. M-am îndepărtat prea mult şi am uitat care fusese textul, mi-am pierdut notițele şi toate celelalte. M-am simțit groaznic. Dar asta a fost, şi totul a pornit de la acel „vultur".

Şi acum despre acel Vultur, Dumnezeu! Voi ştiți că Dumnezeu îi aseamănă pe proorocii Săi cu vulturii. EL se numeşte pe Sine un Vultur. EL este Vulturul-Iehova, Vulturul cel Mare. Motivul pentru care îi numeşte astfel, este că un vultur poate zbura mai sus decât orice altă pasăre. El nu-şi face cuibul pe pământ ca găinile sau alte păsări, ci el se înalță cât mai sus pentru a-şi face cuibul.

Un alt motiv este că această pasăre are o constituție deosebită. Dacă un şoim, o cioară sau un uliu ar încerca să-l urmeze în înălțimi, s-ar dezintegra - ele nu sunt făcute pentru aşa ceva. Trebuie să fie o natură deosebită pentru a zbura până acolo sus. Penele lui sunt mai strânse (fixe) decât la orice altă pasăre.

Şi privirea lui este mai dezvoltată decât la orice pasăre. Cu cât se ridică mai sus, cu atât poate vedea mai departe. Unele păsări care ajung cât pot ele de sus, sunt acolo oarbe ca un liliac. La fel este cu unii oameni. Când sunt scoşi în afara crezurilor, ei nu mai ştiu nimic despre El. „Zilele minunilor au trecut", zic ei. De ce? Ei nu-L pot vedea.

Dar vulturii se ridică până la cer şi până la cerurile cerurilor. La ce ți-ar folosi să urci acolo, dacă nu ai putea vedea? O, eu sunt bucuros să fiu unul dintre ei şi să stau acum împreună cu un cuib plin cu astfel de oameni.

Să ne întoarcem acum la Vechiul Testament, la Proverbele scrise de Solomon, unul dintre cei mai înțelepți oameni, în afară de DOMNUL nostru Isus. Dar El nu a fost exact ca Solomon, căci Solomon a fost născut de o mamă şi de un tată pământesc, David. Isus însă a fost un Fiu născut din fecioară şi nu a fost numai un om; ci El era Dumnezeu, Omul-Dumnezeu, El era mai mult decât un om. EL era un om şi încă ceva, înțelegeți?

Dar Solomon era doar un om ca mine şi ca tine şi el I-a cerut lui Dumnezeu înțelepciune ca să-şi conducă împărăția. Şi el a avut un dar de înțelepciune, fiind cel mai înțelept om pe care l-am cunoscut noi vreodată, în afară de DOMNUL nostru. El a scris Proverbele şi eu cred că sunt foarte bune.

Să ne întoarcem la Proverbe începând cu cap. 3, 1:

> *„Fiule, nu uita învățăturile mele şi păstrează în inima ta sfaturile mele! Căci ele îți vor lungi zilele şi anii vieții tale, şi-ți vor aduce multă pace. Să nu te părăsească bunătatea şi credincioşia: leagă-ți-le de gât, scrie-le pe tăblița inimii tale. Şi astfel vei căpăta trecere şi minte sănătoasă înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor. Încrede-te în DOMNUL din toată inima ta şi nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaşte-L în toate căile tale şi El îți va netezi cărările!"*

O, eu cred că sunt nişte versete minunate! Aş vrea să iau ca text versetul 5: *Nu te bizui pe înțelepciunea ta.*

Acesta este un text cam ciudat pentru ziua de azi când se pune accentul pe educație şi înțelegerea personală a lucrurilor, pentru un timp al învățăturii. Dar noi găsim aici această afirmație ciudată, care ca şi alte versete din Scriptură îşi au locul lor, şi noi credem că Dumnezeu ne va lăsa să vedem unde este locul lui.

Noi ne trimitem azi copiii la şcoală ca să primească cunoştință. După ce fac şcoala generală, îi trimitem la liceu pentru a primi o cunoştință mai bună. Apoi după ce termină liceul, unii copii sunt mai norocoşi şi merg la facultate ca să îşi desăvârşească acolo educația şi cunoştința. De multe ori trebuie să ai anumite studii pentru a primi un loc de muncă.

Şi totuşi, înțeleptul Solomon ne spune aici să nu ne bizuim pe propria noastră înțelepciune; să nu ne bizuim pe astfel de lucruri. Noi ne mirăm de ceea ce ne spune el, pentru că de obicei înțelegerea noastră modernă este înțelepciune omenească, care este contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Şi eu cred că Solomon nu a încercat să-şi sfătuiască fiii să fie nişte analfabeți, ci să nu se bizuie pe propria lor înțelepciune.

Şi eu cred că ar fi un sfat bun astăzi dacă le spunem fiilor noştri şi fiilor lui Dumnezeu că a avea o educație, este bine. Nu este nimic împotrivă. Dar dacă această educație este împotriva Cuvântului, atunci bizuie-te pe Cuvântul lui Dumnezeu şi lasă educația ta de-o parte pentru că Cuvântul are dreptate. Educația îşi are locul ei şi vă va ajuta la obținerea unei poziții bune printre cei intelectuali, vei obține o slujbă bună. Aceasta este în ordine şi vă va ajuta la partea financiară, ceea ce priveşte traiul pe care îl va face mai uşor.

Dar ține minte un lucru, fiul meu: tu trebuie să mori. Indiferent câtă educație ai, câtă cultură ai acumulat, tu trebuie să dai ochii cu moartea, căci este scris: „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, după care vine judecata.“ Moartea nu este atât de rea, dar a veni la judecată, este partea cea mai rea. Tu mori, dar apoi vine judecata. Şi Dumnezeu nu se va interesa câtă şcoală ai făcut aici pe pământ, câtă cunoştință ai acumulat, dacă ai titlul de licențiat sau ce alt grad ai obținut, chiar ca slujitor. Nu asta se cere de la tine.

Dar ți se cere ce ai făcut cu înțelepciunea Cuvântului lui Dumnezeu. Aici vine cerința din cauza Bibliei. Educația ta este bună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este viața. „Cuvântul Meu este viața.“ EL este Cuvântul. Aşa că tu Îl poți cunoaşte numai prin Cuvânt, căci El este Cuvântul. Şi aceasta este singura cale prin care-L vei cunoaşte, prin Cuvântul Lui.

Cineva ar putea veni aici şi să spună: „Acesta este Dumnezeu“ sau „acela-I Dumnezeu“ sau „acesta este corect“ sau „cealaltă este corectă“, dar noi ne întoarcem la Cuvânt, care este adevărul.

Şi Cuvântul este ca Steaua Nordului, este o stea exactă. Indiferent în ce direcție pluteşte lumea, Steaua Nordului este centrată față de pământ. Tu îți fixezi compasul după Steaua Nordului - care este întotdeauna centrată față de pământ. Alte stele îşi schimbă poziția în jurul globului, dar Steaua Nordului rămâne stabilă.

Dacă compasul este Duhul Sfânt şi punctul tău fix este Steaua Nordului, atunci Duhul Sfânt va direcționa întotdeauna spre Cuvânt. Duhul Sfânt nu te va conduce spre nimic altceva decât spre Cuvântul lui Dumnezeu. Cum poate un om să accepte un crez care este contrar Cuvântului şi apoi să mai susțină că are Duhul Sfânt? Duhul Sfânt te va îndepărta de aşa ceva. Este necesar Duhul Sfânt ca să te îndrepte spre Cuvânt, căci el este Cuvântul. Magnetul din compas este îndreptat numai spre Polul Nord, acesta fiind unicul punct care poate atrage. Duhul Sfânt este Autorul şi Scriitorul şi Cel ce face viu Cuvântul, cum ar putea El îndrepta o persoană spre altceva decât spre Cuvânt?

Aşa că atunci când o persoană spune că are Duhul Sfânt şi acceptă ceva contrar Cuvântului, asta arată că nu este adevăratul Duh Sfânt ceea ce are el. Ar putea fi un duh, eu nu contest, dar nu este Duhul Sfânt al lui Hristos.

Cât de des îşi iau oamenii duhurile unul de la altul; şi acesta i-ar putea îndrepta spre un

anumit lucru, ca de exemplu spre o grupare, dar nu-i va îndrepta spre Hristos. Dar Duhul Sfânt îndreaptă întotdeauna înspre Hristos - şi Hristos este Cuvântul.

Noi vedem aceasta foarte clar în Biblie, sau poate o văd eu aşa. Poate greşesc, dar în gândirea mea eu nu cred că greşesc; din această cauză şi acest titlu „Nu te bizui pe propria ta înțelepciune“. Dacă tu te bizui pe propria ta înțelepciune, atunci tu eşti nevoit să te abați de la drumul cel drept. Tu nu te poți bizui pe înțelepciunea altcuiva atunci când este vorba de viață. Ca să găseşti viața, tu trebuie să te bizui pe Cuvânt. Aceasta este viața.

Putem vedea aceasta de la început. Ne este arătat cu claritate de la început, că Dumnezeu a dat primei Sale familii de pe pământ Cuvântul Său prin care să trăiască. Numai prin Cuvântul Său puteau trăi ei. Nu este suficient să mănânci mâncare şi altele. Ci prin Cuvântul Lui ei trebuiau să trăiască veşnic. Dar acea mică frază a Cuvântului de la început a fost greşit aşezată, întregul lanț s-a rupt şi rasa umană a fost aruncată în moarte.

Eva a fost fără îndoială o persoană inteligentă; ea stătea la dreapta lui Adam, care era fiul lui Dumnezeu. Şi Eva fiind în acel loc unde nu era păcat - nu era loc pentru păcat - a avut desigur o concepție minunată despre ceea ce era Dumnezeu. Pentru că în fiecare seară, ea şi bărbatul ei se plimbau în răcoarea grădinii şi vorbeau față-n față cu Dumnezeu. Ce lucru irațional pentru o persoană care se întâlnea zi de zi față-n față cu Dumnezeu, şi apoi să se întoarcă spre nişte raționamente care au îndepărtat-o de Cuvântul lui Dumnezeu!

Noi mai avem încă astfel de oameni! Prin nişte raționamente, ei sunt îndepărtați de Cuvântul lui Dumnezeu, după ce au stat în prezența Lui. Auzind Cuvântul lui Dumnezeu predicat şi văzându-L manifestat, păcătoşii şi bețivii vin la altar şi sunt convertiți şi făcuți ființe noi în Hristos, iar persoane cu faimă rea devin domni şi doamne; şi apoi să se întoarcă de la acest lucru binecuvântat care i-a condus la viață şi să fie pervertiți după vreun crez, pentru ca să devină populari sau să intre în ceea ce numesc ei „o clasă mai înaltă de oameni“.

Voi aparțineți de cea mai bună clasă care poate exista: fiii şi fiicele lui Dumnezeu! Mie îmi place mai mult această clasă, decât să fiu împreună cu împărații şi cei puternici. Dați-mi acei oameni smeriți, chiar dacă ei nu ştiu să deosebească stânga de dreapta. Atâta timp cât ei Îl cunosc, Îl iubesc şi-L slujesc pe Dumnezeu, aceasta este slava cerurilor pentru mine. Desigur!

Noi am aflat că Eva a fost convinsă relativ uşor de Satana şi îndepărtată de Cuvântul lui Dumnezeu. Ea s-a bizuit pe propria ei înțelepciune pentru că Satana i-a prezentat ceva ce nu era înțelepciunea lui Dumnezeu. Duşmanul, Satana, i-a spus altceva şi ea a crezut.

Acum noi vedem rezultatele acestui lucru. Întreaga omenire a fost cufundată în moarte, pentru că prima mamă de pe pământ s-a bizuit pe propria ei înțelepciune, contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Credeți aceasta? Amin. Acesta este Cuvântul.

Biserica în Biblie este simbolizată printr-o femeie. Şi biserica de azi acceptă o grămadă de dogme sau crezuri adâncind întreaga adunare în separare de Dumnezeu. Aceşti oameni care adoptă astfel de lucruri în locul Cuvântului lui Dumnezeu, sunt exact ca Eva. Şi aceasta s-a repetat mereu şi mereu, până când întreaga generație a fost îndepărtată de Cuvântul lui Dumnezeu.

Când se manifestă Cuvântul, când se descoperă Cuvântul, ei nu-l acceptă pentru că nu vor s-o facă, pentru că ei se bizuie pe înțelepciunea lor. „Această biserică s-a construit aici şi este un loc minunat. Este o organizație mare din care fac parte mulți oameni. De ce să nu aparținem şi noi de ea? Eu mă încred în această biserică.“ Nu te încrede în înțelepciunea ta, ci încrede-te în Cuvântul lui Dumnezeu!

Aşa cum ceea ce a făcut Eva a dus întreaga rasă umană la moarte, la fel este acum cu mulți oameni care se bizuie pe propria lor înțelepciune, pe dogmele şi crezurile lor şi care declară: „Nu tot Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat; o parte din el este inspirat şi o altă parte nu

este.“ Cum mai puteți avea credință în Biblie, dacă o parte a ei este inspirată şi altă parte nu este? Dacă un citat este greşit, atunci întreg conținutul ar putea fi greşit. Trebuie ca totul să fie corect.

Şi unii dintre aceşti aşa-numiți învățători ai Bibliei, pervertiți de învățătura omenească pe care au acumulat-o, se adună în concilii şi spun: „Zilele minunilor au trecut, ele s-au încheiat în timpul apostolilor.“ Şi mulți din cei care sunt acolo pe poziția imediat inferioară celei de episcop sau altei funcții înalte, îşi spun: „Da, dacă voi fi de acord cu el, fără îndoială că îl voi urma în funcție.“ Atunci tu te bizui pe propria ta înțelepciune, în loc să stai cu ambele tale picioare pe Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta a cauzat toate aceste lucruri.

Cu puțin timp în urmă eram într-o dispută cu cineva despre impozitul de venit. Şi el mi-a spus: „Casierii nu sunt altceva decât nişte păpuşi.“ Am răspuns: „Dacă aş avea un casier în comitetul meu care are o altă idee şi nu se ridică să şi-o exprime, l-aş da afară din comitet.“ Desigur. Chiar dacă opinia lui este contrară convingerilor mele, vreau ca el să exprime ceea ce crede el că este corect. De aceea este ales în comitet. Aşa este la noi.

Observați, Isus a spus în Ioan 10: „Oile Mele cunosc glasul Meu:“ O voce este, desigur, Cuvântul Lui când El vorbeşte. „Oile Mele cunosc glasul Meu. Glasul Meu a fost dovedit că este adevărat.“ Vedeți, oile Lui nu se supun şi nu urmează alt glas. „Oile Mele cunosc glasul Meu şi nu vor urma un străin.“

Cu alte cuvinte, ele nu vor înțelege o voce teologică care învață ceva contrar Cuvântului. Oaia Lui nu o va înțelege, la fel cum nici vulturul despre care am vorbit aseară, nu înțelegea cotcodăcitul găinii. El nu-l înțelegea pentru că era un vultur. La fel este cu un copil adevărat al lui Dumnezeu, născut din nou: el nu va înțelege decât lucrurile care sunt de la Dumnezeu.

Acum, cineva spune: „Bine, uite, eu cred că tu ai putea face asta. Dar nu aşa se face. Eu cred că zilele minunilor au trecut. Eu nu cred în vindecarea divină. Eu nu cred în aşa ceva.“ Un creştin adevărat născut din nou va fi surd la aşa ceva, el nu înțelege deloc asemenea lucruri. Eu nu pot înțelege cum poate să accepte un asemenea lucru un om care crede în Dumnezeu şi care poate citi Biblia şi vede că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. Credincioşii adevărați nu se bizuie pe propria lor înțelepciune.

La fel ca un prunc. Luați un nou născut şi puneți-l la sânul mamei şi lăsați-l să se hrănească cu laptele ei călduț, să-şi rezeme capul pe pieptul ei. După o zi sau două, luați-l de la mama lui şi puneți-l la pieptul unei alte femei - el va da din picioruşe şi va plânge. Nu este mama lui. Vedeți, el are deja ceva în el - el este o parte din mama lui - căci natura l-a înzestrat cu un mod de a-şi recunoaşte propria mamăL’.

Şi dacă natura a pregătit o cale pentru prunc de a-şi recunoaşte propria lui mamă din care s-a născut, cu cât mai mult este pregătită o cale pentru un copil al lui Dumnezeu care este născut din Duhul lui Dumnezeu. El îşi cunoaşte mama. El o recunoaşte pentru că este născut din Cuvânt şi el înțelege Cuvântul. Aşază-l într-un loc străin, nepotrivit pentru el şi el va fugi cât va putea de repede.

Cineva ar putea să-i spună copilaşului: „Stai puțin, drăguțule, aceasta este acum mama ta.“ Nu este mama lui, pentru că el are un mod de a recunoaşte că este o parte din mama lui. Aceasta este mama lui şi nimeni altcineva nu-i poate lua vreodată locul. El îşi cunoaşte propria lui mamă.

Observați că aşa este, deoarece Dumnezeu a făcut totul după soiul său. La fel şi vitele după soiul lor. De multe ori când strângeam întreaga cireadă pentru o marcare, vitele şi viteii, mă întrebam cum îşi vor recunoaşte vitele viteii lor. Când coboram de la munte, vitele erau amestecate. O vacă ar fi putut hrăni un viței înfometat care aparținea unei alte vaci. Dar când cireada se oprea în preerie, mama pornea prin mulțimea de vaci şi viței ca să-l caute pe micuțul ei până-l găsea, iar vițelul alerga după mama lui. Ea recunoştea cu precizie scâncetul

lui, iar el recunoaştea strigătul ei. Şi ea tot striga după vițelul ei, la fel şi celelalte vaci, de nu mai puteai să te înțelegi om cu om; dar micuțul viței va auzi acel strigăt anumit al mamei lui, pentru că el este o parte din mama lui.

Şi un creştin născut de sus este o parte a acestui Cuvânt. Aşa este. El nu va urma o altă mamă. El este o parte a Cuvântului. El stă cu Cuvântul. „Dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?“ (1 Cor. 14, 8), a spus Pavel. Creştinul cunoaşte sunetul Cuvântului.

Observați cum mâna lui Dumnezeu hotărâtă mai dinainte, l-a urmărit în totul şi în toate. El ştie că a fost hotărât mai dinainte, el a fost în adevărul Evangheliei. El ştie că a fost născut prin Duhul lui Dumnezeu. El ştie că Duhul lui Dumnezeu nu poate nega Cuvântul lui Dumnezeu şi de aceea nu va urma pe un străin.

Am văzut aici o notiță pe care mi-am făcut-o. Trecusem peste ea, dar din întâmplare am văzut pasajul din Scriptură şi m-am gândit să mă întorc la ea. Observați cum oile Lui hotărâte mai dinainte, L-au urmat pe El chiar şi în zilele în care trăiau cei mai mari teologi pe care i-am avut vreodată. Ele au ieşit pentru că L-au recunoscut pe El. Ei ştiau ce făgăduise Cuvântul pentru acel timp. Ei ştiau ce va fi Mesia când va veni.

Şi Simon Petru a venit la El - atunci el era numai „Simon“. Andrei încercase să îi spună ceva despre El: „Acest om este Mesia.“ Mda, desigur, Simon era poate un tip mai practic şi n-a vrut să se ducă. Dar el a păşit în prezența lui Isus atunci când El i-a spus: „Tu eşti Simon, fiul lui Iona.“ Noi ştim că Isus le-a spus apostolilor, că El i-a cunoscut „înainte de întemeierea lumii.“ Ei erau însuşirile gândurilor Lui. Astfel „sămânța“ aceea care zăcea în el, a făcut ca el să recunoască Cuvântul care fusese făgăduit şi care spunea că Mesia urma să fie un prooroc. Şi când el a văzut aceasta, atunci a terminat-o cu pescuitul. El a ştiut atunci că trebuia să-şi pună de-o parte mreaja, căci urma să meargă şi să devină un pescar de oameni.

Erau şi alții acolo care au văzut întâmplându-se aceleaşi lucruri şi ei L-au clasificat drept „duh rău.“ Aceştia erau teologii, pentru că nu era pe gustul învățăturii lor teologice. Şi ei I-au întors spatele, pentru că s-au bizuit pe propria lor înțelepciune, prin doctrina lor. Asta s-a întâmplat când Isus Hristos a venit împlinind Cuvântul făgăduit, dar ei erau prea orbi ca s-o vadă. Ei s-au bizuit pe ceea ce spuneau preoții, şi pe ceea ce spunea biserica, în loc să se bizuie pe ceea ce a spus Dumnezeu.

Isus i-a mustrat pentru aceasta. El le-a spus: „Voi cercetați Scripturile căci socotiți că în ele aveți viața veşnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Aceste Scripturi pe care vă spun să le cercetați, tocmai ele vă spun cine sunt Eu.“ Dar ei nu s-au bizuit pe ceea ce spunea Cuvântul, ci pe înțelepciunea lor. Ei s-au bizuit pe propria lor înțelepciune. Şi Scriptura ne spune că ei au o măhramă pe ochi. Măhrama propriei lor teologii i-a orbit.

Voi spuneți: „Frate Branham, unde vrei să ajungi?" Lucrul la care vreau să ajung este următorul: se întâmplă din nou acelaşi lucru, până când bărbații şi femeile se vor bizui pe o anumită biserică la care s-au alăturat şi de care țin, indiferent de ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre aceasta. Ei merg înainte în această lucrare, bizuindu-se pe propria lor înțelepciune şi ignorând Cuvântul lui Dumnezeu ca şi cum acesta nu ar fi fost scris niciodată. Este o sămânță de viață umană nefecundată. Are în ea viața fizică, dar nu este în ea nici un pic de viață duhovnicească spre a fi înviată (adusă la viață).

Întorcându-ne la cei din vremea lui Isus, noi vedem că un văl era pe fețele lor. Observați, ei aveau propriile lor gânduri despre Dumnezeu, aveau propriile lor idei despre cum va fi Mesia. Dar Cuvântul era acela care spunea cum va fi Mesia! Ei aveau propria lor înțelegere asupra acestui lucru. Fără îndoială marele preot spunea: „Voi, toți preoții care mă ascultați, când va veni Mesia … Noi am zidit un templu mare aici. Noi am făcut toată această lucrare mare. Şi Biblia spune: „Şi deodată va intra în templul Său.“ Şi când se va petrece aceasta,

Mesia va veni direct aici şi se va arăta nouă spunând: „Eu sunt Mesia, iată că am venit. Eu sunt acel Mesia pe care voi Îl căutați.“

Ei bine, când a venit, el a fost atât de diferit de modul în care au gândit ei, încât ei nu L-au recunoscut. Ei nu ştiau cine este El. Ce s-ar fi întâmplat dacă vreun fățarnic s-ar fi ridicat acolo şi ar fi zis: „Eu sunt Mesia. Eu sunt doctorul cutare.“? Ei l-ar fi primit.

Dar iată că au dat de un Om care avea o naştere dubioasă, care nu avea o educație şcolară, nu fusese la seminar, nu avea un carnet de membru; dar El era tălmăcirea Cuvântului lui Dumnezeu manifestată. „Lucrările pe care le fac, vă spun cine sunt Eu. Dacă nu fac lucrările care au fost făgăduite că le voi face, atunci să nu Mă credeți.“

Nu putem noi aplica aceasta pentru ziua de azi? Când Duhul Sfânt vine şi arată puterea vieții Lui veşnice, ei încearcă să-L aplice unei alte epoci şi numesc aceasta „fanatism sălbatic“. De ce? Ei se bizuie pe propria lor înțelepciune şi nu pe Cuvântul DOMNULUI. Voi ştiți bine că este aşa.

Recunoaşterea că Dumnezeu este propriul Său interpret, se face atunci când este manifestată o făgăduință. Aş vrea să fac acest lucru mai clar. Când Dumnezeu vorbeşte Cuvântul, el nu are nevoie de un bărbat sau de o femeie care să spună ce înseamnă aceasta. Voi ziceți: „Dumnezeu a vrut să zică cutare lucru.“ Înțelesul este acela pe care l-a spus Dumnezeu.

Cum îşi tâlcuieşte Dumnezeu propriul Său Cuvânt? Împlinindu-L. Biblia spunea: „Fecioara va rămânea însărcinată“; şi aşa a fost. Nu era nevoie de nici o tâlcuire. Dumnezeu a spus: „Să fie lumină!“; şi aşa a fost. Nu este nevoie de nici o tâlcuire.

De asemenea, Dumnezeu a spus că în zilele din urmă „va turna Duhul Său peste orice făptură“, şi El a făcut-o. Aceasta nu are nevoie de nici o tâlcuire. Aceasta are nevoie doar de o acceptare, cineva să primească ceea ce a făcut Dumnezeu. Nu este nevoie de nici o tâlcuire. Dumnezeu Îşi tâlcuieşte propriul Său Cuvânt. Lucrurile pe care Dumnezeu le-a făgăduit că le va face în zilele din urmă, noi le vedem în fiecare zi.

Oamenii de azi, ca şi atunci, se bizuie pe înțelepciunea lor şi zic: „Pastorul meu spune că asta este fanatism“. Dar Biblia spune că se vor întâmpla. Pe a cui înțelepciune vă veți bizui?

Biblia spune despre zilele din urmă că: „Epoca bisericii Laodicea va ajunge atât de bogată şi atât de mulțumită de sine, încât va zice despre sine: ‚Sunt bogată, nu am nevoie de nimic şi stau ca o regină.'" Şi ea este bogată. Iar DOMNUL spune: „Şi nu ştii că eşti nenorocită.“ Aceasta este întreaga epocă a bisericii, biserica însăşi! „Biserică din Laodicea, eşti goală, oarbă, săracă şi nenorocită - şi nu o ştii!“ Stând în mijlocul bogățiilor ei, cu zeci de mii de membri, cu bogățiile acestei lumi în mâna ei. Îşi depun banii pe termen împreună cu biserica catolică, căci biserica protestantă merge împreună cu cea catolică şi dețin bogățiile lumii.

Națiunea aceasta este aproape de faliment. Noi luăm cu împrumut pe taxe care vor fi plătite în 40 de ani de acum încolo, aşa scrie revista „Life Line.“ Taxele la ceea ce cheltuim noi acum vor fi plătite peste 40 de ani. Nepoțelul meu dacă Isus întârzie - va plăti când va avea 40 de ani taxele la banii pe care-i cheltuim noi acum.

Trimitem ajutoare în străinătate, iar indienii noştri şi alții de aici mor de foame; încercăm să cumpărăm prietenia. Nu poți cumpăra prietenia, nu poți cumpăra un prieten. Nu, dar asta este ceea ce facem noi. Pe asta suntem puşi: să-i taxăm pe oameni pentru orice lucru. Şi nu vom scăpa de datoriile de război război în care am fost aruncați de politicieni - timp de sute de ani, cred eu. Şi noi nu ar trebui să fim aşa. Nu este nici un motiv ca să ne purtăm astfel.

Dar bisericile au devenit bogate. „Bogățiile lumii se găsesc în biserica catolică“, spune Biblia. Din cauza aceasta Rusia a dat-o afară. Chiar acest fapt a fost rădăcina comunismului, pentru că învață că ea este ceva deosebit de restul lumii.

Când am fost în Finlanda, a fost înviat din morți acel băiețel. Acei soldați ruşi stăteau şi

priveau cu atenție. Ei au spus: „Noi vom primi un Dumnezeu care poate învia morții!“

Am construit denominațiuni, şcoli şi clădiri, dar am dat greş în a face ceea ce a spus Isus: „Predicați Evanghelia!“ Noi am încercat să educăm lumea. Isus nu a spus niciodată: „Educați lumea; cel ce este educat va fi mântuit.“ Voi trebuie să fiți născuți din nou, umpluți cu Duhul Sfânt. Acesta este motivul că am eşuat în toate atât de urât. Vedeți, avem bogăție, avem toate lucrurile.

Ce se întâmplă acum? Şi când această biserică, conciliul mondial al bisericilor, se va uni, ştiți voi cine îl va conduce? Puteți voi metodişti şi presbiterieni, chiar şi voi penticostalilor, să înțelegeți aceasta? Voi spuneți că nu veți intra. Voi, ori veți intra, ori veți dispare ca denominațiune. Precis. Ori una, ori alta. Stă chiar înaintea voastră! Voi va trebui s-o faceți. Este o forțare, semnul fiarei. O pot dovedi cu Biblia că denominaționalismul este absolut semnul fiarei. „Ea este o curvă şi mama curvelor“ - şi noi ştim că acesta este adevărul. Religia organizată este contrară Cuvântului şi este anticreştină prin principiile ei. Nu tot ce este acolo este anticreştin; dar în principiile şi sistemul ei, este anticreştină, pentru că este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare sistem organizat este aşa.

Astfel ei şi voi vă bizuiți pe înțelepciunea altora, în loc să vă bizuiți pe înțe-lepciunea lui Dumnezeu, pe ceea ce vă spune Dumnezeu despre organizații. Acesta este motivul pentru care sunt ele greşite. Băieții merg la seminarii, aşa-numite şcoli biblice pentru a primi o educație bună. Şi poate ei au o chemare din partea lui Dumnezeu în inima lor. Şi merg în aceste şcoli şi devin aşa de îndoctrinați cu un anumit fel de a vedea lucrurile, pentru că „cutare episcop a spus aşa. Cutare a spus una, altcineva a spus altceva. Conciliul a fost de acord şi atunci aşa trebuie să fie!“

Mie nu îmi pasă ce a spus cineva. Isus a spus: „Dumnezeu să fie găsit adevărat şi toți oamenii mincinoşi.“

Cum cunoaştem care este adevărul? Când Biblia spune că ceva se va întâmpla, atunci acel ceva se petrece în felul cum a fost spus.

Biblia spune: „În ea a fost găsită bogăția acestei lumi: aur, argint.“

Dacă sistemul de suținere al monedei care este aurul dă faliment, ce se va întâmpla? Atunci oamenii bogați ai acestei națiuni, fabricanții de țigări şi wiskey nu vor putea schimba valuta, aşa că nu vom avea o altă soluție decât să luăm cu împrumut. Şi nu este decât un singur loc de unde putem împrumuta. Şi când o facem, ne vindem dreptul de întâi născut. Şi atunci ce vom face? Voi sunteți prizonierii sistemului. Nu puteți face nimic.

O, poate vă gândiți că sunt nebun! Dar când vocea mea va tăcea datorită morții, aceste benzi vor mai vorbi încă şi veți recunoaşte că ceea ce am spus se întâmplă într-adevăr. Aş fi cel mai nebun om să iau poziția pe care am luat-o, de a mă împotrivi acestui lucru - aş fi împotriva lui Dumnezeu şi a tot ce reprezintă El, dacă aş fi greşit în ceea ce gândesc şi în chemarea pe care o am. Ceea ce fac ar fi împotriva lui Dumnezeu. Dar eu am luat poziție pentru că o văd aici în Cuvânt. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi l-am văzut legitimat, dovedit că este adevărul. Aceasta este tălmăcirea pe care Dumnezeu o dă Cuvântului Lui. Propria tălmăcire pe care Dumnezeu o dă Cuvântului Său este atunci când El îl legitimează şi îl face real.

De ce erau acei farisei orbi? Ce i-a făcut aşa de orbi? Ei nu au primit descoperirea sau legitimarea Cuvântului.

Motivul pentru care bisericile de azi sunt oarbe, este că ele nu acceptă descoperirea care a fost legitimată. Chiar dacă Cuvântul spune aşa şi este descoperit şi apoi este dovedit, ei tot nu-l acceptă.

Acesta este motivul că până în ziua de azi evreii nu-L primesc. Nu poți vorbi cu ei despre Hristos, pentru că o mâhramă este încă pe fețele lor, orbindu-i.

Cu cei din biserici nu poți discuta despre Evanghelia deplină şi puterea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeul acestei lumi i-a orbit să nu vadă adevărurile lui Dumnezeu, şi ei se bizuie pe înțelepciunea lor! Când vin femeile la biserică cu părul tăiat scurt, pastorul le spune: „O, este în regulă! Acel bărbat este nebun.“, dar Biblia spune că ea greşeşte când îşi taie părul. Dumnezeu refuză să răspundă rugăciunii ei. Iar alte femei mai fac ceva ruşinos încercând să fie predicatoare, fiind de două ori greşite. Biblia spune că femeia nu ar trebui să facă aşa ceva. Dar organizația, biserica o primeşte, o ordinează ca predicatoare şi o trimite, bizuindu-se pe propria lor înțelepciune.

Un Cuvânt al lui Dumnezeu aşezat greşit sau greşit interpretat sau necrezut, rupe întregul lanț al Cuvântului … „Omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.“

Femeilor, voi mă auziți predicând împotriva acestor lucruri, ca purtatul pantalonilor scurți, tăiatul părului şi alte asemenea lor, şi totuşi în fiecare an când revin vă găsesc în aceeaşi situație? De ce este aşa? Este pentru că voi vă bizuiți pe înțelepciunea voastră proprie în loc să luați ca sprijin Cuvântul lui Dumnezeu.

Şi voi, păstorilor, de ce nu vă curățiți bisericile voastre? Pentru că vă conduceți după crezul vostru denominațional, în loc de Cuvântul DOMNULUI. Nu vă bizuiți pe înțelepciunea voastră, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Ei nu acceptă Cuvântul pentru că nu acceptă legitimarea. Isus a venit cu Evanghelia exact în felul în care El a spus că va veni.

Ioan a fost puțin încurcat atunci când a fost aruncat în închisoare. El predicase că „Mesia vine! Acela are lopata în mână, Îşi va curăți aria cu desăvârşire şi îşi va strânge grâul în grânare; dar pleava o va arde într-un cuptor care nu se va stinge.“ Duhul lui Dumnezeu aducea la suprafață aceste lucruri, țâşnind din el ca dintr-o fântână. Şi apoi când L-a văzut pe Isus apărând - El era un tip mic, smerit, împins încolo şi încoace datorită vieții care era în El.

Ioan nu a putut să înțeleagă aşa ceva, şi a trimis câțiva ucenici să afle de la Isus dacă El este Acela care trebuia să vină. Ce necinstire pentru Isus! După ce acest prooroc stătuse în apa Iordanului, având Cuvântul lui Dumnezeu şi spusese: „Îl cunosc pentru că am văzut Duhul Sfânt ca un porumbel, Dumnezeu coborând din cer ca un porumbel şi intrând în El, şi am auzit o voce din cer spunând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit“ - acum Ioan spune: „Duceți-vă şi întrebați-L dacă este El Acela care trebuia să vină sau să aşteptăm pe altul?“

Isus nu i-a trimis o carte sau cum să se comporte în închisoare sau la ce biserică să se înscrie. Ci i-a spus: „Fiți atenți şi urmăriți ce se întâmplă şi apoi mergeți şi spuneți-i lui Ioan lucrurile pe care le-ați văzut întâmplându-se.“ Pentru că lucrările pe care le făcea Îl legitimau pe El ca fiind Mesia, Fiul lui Dumnezeu. „Binecuvântat este cel pentru care Eu nu sunt o piatră de poticnire.“

Mulți însă s-au poticnit de El. Aşa de mulți oameni se poticnesc atât de uşor în Cuvântul lui Dumnezeu. Este contrar gândirii lor, ei vor să se bizuie pe propria lor înțelepciune. Ei nu vor să ia Cuvântul DOMNULUI. Şi ei trebuie să meargă aşa cum au fost învățați să meargă, căci ei şi bisericile lor se bizuie pe propria lor înțelepciune. Nu contează dacă Dumnezeu a făgăduit că va ploua, că vor avea ploaie dimineața, iar dacă biserica spune: „Asta-i o prostie“, ei cred ce spune biserica în loc să Îl creadă pe Dumnezeu. De ce? Ei sunt născuți în biserică.

Dar un om care este născut din Dumnezeu, este o sămânță a lui Dumnezeu. Şi sămânța lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, şi cel născut din Cuvântul lui Dumnezeu trăieşte numai prin El. Cuvântul este viața lui.

Ei se bizuiau pe propria lor înțelepciune şi nu voiau să se sprijine pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ei ştiau mai bine. Era scris în Scriptură. Ei Îl numeau „un duh rău.“ De ce? Preotul lor spuse: „Oricine se duce să-L asculte pe acel Om predicând, va fi dat afară din

sinagogă.“

Odată, un om orb a fost vindecat de Isus. Chiar şi părinţii lui, atât de fericiţi de această vindecare, s-au temut să mărturisească că Isus a fost Cel ce a făcut-o. Preotul i-a întrebat: „Este acesta fiul vostru?“

Ei au răspuns: „Da.“

Apoi au fost întrebaţi: „Cine l-a vindecat?“

Ei au zis: „Nu ştim. El este destul de mare, întrebaţi-l pe el. El poate să vorbească şi singur.“

Pentru că se spusese că oricine se bizuie pe înţelepciunea lui Isus, în loc de a lor, va fi dat afară din biserică! Nu este acum la fel? Aşa este. Oamenii fac acelaşi lucru. Orice ar face Dumnezeu, trebuie să se întâmple după înţelepciunea lor, nu după ceea ce Dumnezeu legitimează a fi adevărul. Şi acel orb vindecat a avut atunci totuşi răspunsul.

Ei l-au întrebat: „Cine te-a vindecat?“

Şi el a răspuns: „Un om numit Isus din Nazaret.“

Ei i-au spus: „Este un păcătos. Noi nu ştim de unde vine.“

El a spus: „Acesta-i un lucru tare ciudat. Se zice că voi sunteţi conducătorii din acest timp. Aici este un om care mi-a deschis ochii - lucru ce nu s-a mai întâmplat vreodată - şi voi totuşi nu ştiţi de unde vine El.“

De ce? Ei se bizuiau pe propria lor înţelepciune în loc să se sprijine pe Cuvântul lui Dumnezeu. Căci Isaia a spus: „Atunci se vor deschide ochii orbilor, şchiopul va sări ca un cerb, în pustie vor ţâşni ape!“ Dar vedeţi, ei se bizuiau pe propriul lor sistem pe care-l edificaseră.

Observaţi că bisericile de azi fac acelaşi lucru. Ei au format o mare superclasă de înţelepciune în cadrul sistemului lor denominaţional. Ei au această superclasă de înţelepciune şi vor ca nimeni să nu se amestece, nimeni să nu pătrundă înăuntru, doar dacă aparţine de acel grup.

Să nu-mi spuneţi că nu este aşa, locuiesc în Tucson, Arizona. M-am mutat acolo acum trei ani şi am fost la o întâlnire a conciliului bisericilor. Le-am spus: „Nu am venit să înfiinţez o biserică, ci am venit să am părtăşie cu voi. Am venit să vă ajut. Eu sunt misionar, evanghelist, în tot ce fac.“

Ei m-au întrebat: „Ai venit aici ca să înfiinţezi o biserică?“

Am răspuns: „Nu. Dacă aş vrea o biserică, am una în Indiana." Eu am spus: "Am venit aici pentru că DOMNUL m-a călăuzit astfel printr-o viziune. Dacă El nu mă conduce în altă parte, atunci rămân aici un timp. Dar eu nu am venit ca să înfiinţez o biserică. Am venit să vă ajut, fraţilor.“

Asta a fost acum trei ani. Nu am primit nici o invitaţie în vreun loc. De ce? Pentru că ei s-au strâns după aceea şi au spus: dacă vreun predicator mă invită la amvonul lui, acel predicator va fi excomunicat. Ce au făcut ei? S-au bizuit pe propria lor înţelepciune. Desigur, aceasta este acea superclasă de înţelepciune.

Dacă nu-ţi scrii numele în registrele lor, ei îţi spun că eşti pierdut. Un predicator mi-a spus asta. Acum voi vă gândiţi: „O, trebuie să fi fost un şarlatan.“ A fost un penticostal.

Jack Moore şi cu mine am fost în Dallas, Texas, şi l-am auzit. Şi el spunea că trebuie să şteargă din registre pe un anumit om. Am întrebat: „De ce?“

„Pentru că a avut părtăşie cu tine.“

Am spus: „Bine, atunci scoateţi-l din registru.“

Apoi el a răspuns: „Atunci el este pierdut.“

L-am întrebat: „Pierdut?“

„Mda“, a spus el „pentru că numele lui nu mai este scris acolo.“

Eu am întrebat: „Tu ca pastor peste un district şi crezi în aşa ceva?“

El a răspuns: „Acesta este adevărul:“

Eu i-am răspuns: „Hei, lasă-te de meserie, predicatorule. Nu acesta este harul lui Dumnezeu!“

Căci printr-un singur Duh, noi toţi suntem botezaţi într-un singur Trup şi devenim mădulare ale acestui Trup. Mie nu-mi pasă ce denumire porţi, asta nu are de-a face cu Trupul. Numai prin naşterea din nou eşti un creştin. Numai prin naştere poţi fi un creştin; nu prin alipire, nu prin crezuri, nu prin emoţii, nu prin recitarea unui anumit lucru, nici prin educaţie sau teologie. Tu eşti un creştin când eşti născut din nou şi poţi fi născut din nou doar dacă ai fost ales să fii născut din nou. „Nimeni nu poate veni la Mine decât dacă este atras de Tatăl Meu; şi toţi cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine.“ Amin. „Şi Eu îi voi învia în ziua de apoi.“

Marile şcoli biblice pe care le avem spun să ne bizuim pe înţelepciunea lor. Orice ar spune Cuvântul, ei Îl pot explica atât de bine, pentru ei, încât ajung să creadă ei înşişi şi cei ce-i ascultă, că „Zilele minunilor au trecut. Nu există aşa ceva ca apostoli, prooroci. Nu există aşa ceva ca darul vindecării şi celelalte daruri. Toate s-au sfârşit atunci, în zilele biblice.“ Ei se pot face pe ei înşişi să creadă asta.

Voi ştiţi că Biblia spune: „Poţi crede o minciună şi să fii belstemat prin ea.“ Este exact aşa. Indiferent ce spune Cuvântul, ei se bizuie pe propria lor înţelepciune. Ei se bizuie pe ea, ei o cred, ei gândesc că este adevărul. Tu poţi crede mult timp o minciună, până când devine adevăr pentru tine.

Dar cum ştim care este adevărul sau nu? Dumnezeu a dovedit că este adevărul, pentru că este în Cuvântul Lui şi El l-a legitimat. EL are propria Lui tălmăcire a Cuvântului.

Cum o fac ei? Cum au ajuns oamenii aici? Prin cultură, prin educaţie, grade universitare; ei au venit din anumite seminarii unde au învăţat aceste lucruri.

Dar priviţi, prieteni, şi ascultaţi. Niciunde în Biblie nu ni se cere să înţelegem. Nouă nu ni se cere să înţelegem Cuvântul. Nouă ni se cere să-L credem. Cum să-l credem? Prin credinţă. Dacă tu îl înţelegi, atunci credinţa este anulată. Tu nu-l înţelegi, dar oricum ar fi, tu îl crezi. Dacă L-aş putea înţelege pe Dumnezeu, nu ar mai trebui să-L cred pe Dumnezeu. Eu nu-L înţeleg pe Dumnezeu. Eu nu pot înţelege Cuvântul lui Dumnezeu, dar eu îl accept. Eu Îl cred. Mie nu mi se cere să-l înţeleg.

Eu nu mă duc la nici un seminar şi nici la toată această înţelepciune omenească asupra Bibliei. Eu ştiu doar că Biblia spune aşa: „Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci.“ Eu Îl caut în acest fel. Eu ştiu ce a făgăduit El că va face în aceste zile, aştept să facă ce a spus, şi El o va face. Aşa este. EL a făgăduit har, atunci eu Îl caut şi primesc har. EL a făgăduit vindecare, eu o cred, o accept şi o primesc.

Aş vrea să vedem acum câteva caractere biblice care nu s-au bizuit pe propria lor înţelepciune, indiferent care a fost înţelepciunea epocii lor.

Să-l luăm de exemplu pe Noe. Noe a trăit într-o vreme de mari cercetări ştiinţifice. În vremea lui Noe s-au construit probabil piramidele pe care oamenii de azi nu le pot reface. Astăzi nu au cu ce să ridice bolovanii acolo sus. În acele zile ei aveau un fel de chimicale pe care le puneau în vopsele şi care făceau ca hainele să arate naturale până în zilele noastre. Ei aveau lichide de îmbălsămare care păstrau mumiile; noi nu putem avea aşa ceva. S-au pierdut o sumedenie de meşteşuguri. Timpul în care a trăit Noe a fost un timp al înţelepciunii ştiinţifice.

Isus s-a referit la acele timpuri, spunând că asemenea vremuri se vor repeta înaintea venirii Lui. „Cum era în zilele lui Noe.“ Voi credeţi aceasta, nu? Credeţi ceea ce a spus Isus? Credeţi că ne-am întors la timpuri asemănătoare cu cele ale lui Noe? Amin.

În Luca 17, 30 El a spus: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Lot, când îngerul DOMNULUI …“ El citea aceeaşi Biblie ca şi noi. Mergeţi înapoi să aflaţi ce fel de vremuri erau înainte de potopul lui Noe. Mergeţi înapoi ca să aflaţi cum era înainte ca lumea să fie distrusă pe timpul lui Lot. Aflaţi ce era şi veţi înţelege la ce se referea Isus.

„În zilele lui Noe mâncau, beau, se însurau şi se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie; şi a venit potopul şi i-a prăpădit pe toţi.“ În zilele lui Lot, înainte ca Sodoma să fie arsă de foc, erau acolo homosexuali, perversiuni sexuale, tot ce-i mai rău în lume. Era un Los Angeles modern; nu numai un Los Angeles modern, ci Statele Unite întregi. Nu numai Statele Unite, ci o lume întreagă! Totul era pervertit. Oamenii şi-au pierdut sursa naturală a vieţii şi bunul simţ elementar, au deveniţi pervertiţi de un duh rău care a schimbat cursul vieţii lor fireşti şi au fost posedaţi de duhuri demonice. Dacă nu era acesta tabloul timpului lui Lot, atunci eu nu ştiu un altul. Şi în zilele lui Noe, de asemenea, mâncau, beau, se însurau şi se măritau, divorţau şi tot felul de astfel de lucruri.

Dar aduceţi-vă aminte, înainte ca lumea să fie distrusă, Avraam a fost trimis pe pământ şi lui i s-a făgăduit un fiu. Şi Avraam L-a întâlnit pe Dumnezeu în etape diferite, ca un tip pentru biserică, care întâlneşte pe Dumnezeu în diferite etape. Dar chiar înainte de distrugere şi de venirea fiului făgăduit, Dumnezeu a venit jos şi s-a descoperit în trup omenesc, într-un bărbat, atunci când trei bărbaţi au venit la Avraam. Apoi ei au mers la Lot. Dar mai întâi au venit la Avraam şi s-au aşezat. Şi Avraam avea deja numele schimbat din Avram în Avraam, iar Sarai în Sara.

Şi acel Om care a vorbit, Elohim, când S-a pogorât să vorbească cu el, i-a zis: „Unde este soţia ta, Sara?“ Avraam i-a răspuns: „Este în cort, în spatele Tău.“ Şi El i-a spus: „Mă voi întoarce la tine şi Sara va primi un fiu.“ Sara a râs în spatele Lui, în cort. Dar El a spus: „De ce a râs Sara?“ EL ar fi putut lua viaţa Sarei chiar atunci, pentru că ea a râs la Cuvântul Lui; dar El nu a putut-o face pentru că Sara era o parte din Avraam.

Iar pentru vremurile acestea, Isus a spus în Luca 17, 30. „Cum a fost în zilele lui Lot, tot aşa va fi în vremea sfârşitului când se va arăta Fiul Omului.“

Ţineţi minte, „Fiul omului“ este un prooroc. Iehovah l-a numit pe Ezechiel un „fiu al omului“. Isus vine în trei Nume: Fiul omului, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu. EL s-a numit pe Sine „Fiul omului“ pentru ca oamenii să înţeleagă că El este Proorocul pe care urma să-L ridice DOMNUL Dumnezeu.

Apoi El a făgăduit că Fiul omului Se va descoperi pe Sine din nou chiar înainte de distrugerea prin foc. Şi acesta a fost ultimul semn pe care l-a văzut Avraam înainte de venirea fiului făgăduit; el a fost transformat într-un bărbat tânăr, iar Sara într-o femeie tânără. Dacă Scriptura se referă în mod special la aceste lucruri, noi ar trebui să le urmărim cu atenţie.

Şi dacă vedem perversiunea în care este lumea şi modul cum se comportă ea, cum mai puteţi spune că aşa este corect şi că nu ce spune Biblia este corect?

Pentru că voi vă bizuiţi pe înţelepciunea lumii şi nu pe înţelepciunea DOMNULUI vieţii, care era acea Persoană care stătea cu cei ce erau în afara Sodomei. Acum fiţi atenţi, noi nu ne bizuim pe propria noastră înţelepciune.

Noe nu s-a bizuit pe propria lui înţelepciune. Atunci era un timp ştiinţific, dar el nu s-a bizuit pe înţelepciunea timpului său. El s-a bizuit pe făgăduinţa lui Dumnezeu şi mânat de puterea lui Dumnezeu a construit o arcă pentru salvarea familiei lui, a făcut ceva ce era absolut împotriva bunului simţ al vremii de atunci. Pentru că nu plouase niciodată până atunci. Dar el ştia că dacă Dumnezeu i-a spus că va ploua, aşa va fi.El nu s-a bizuit pe propria lui înţelepciune, ci el a acţionat prin credinţa în făgăduinţa Cuvântului lui Dumnezeu. Duhul l-a mânat şi el a acţionat.

Avraam nu s-a bizuit pe înţelepciunea lui asupra vieţii umane. El s-a căsătorit cu soţia lui

pe când avea poate 17 ani. Şi iată-l pe el la 75 de ani şi pe Sara la 65 de ani, cu 10 ani mai tânără ca el. Dar Avraam nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui atunci când Dumnezeu i-a spus că-i va da un fiu prin Sara. El a numit totul, orice dovadă ştiințifică care era împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, orice învățătură care era pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu, ca şi cum n-ar exista. El a dat slava lui Dumnezeu, întărit prin credința lui. El nu s-a uitat la trupul său îmbătrânit, nici la trupul îmbătrânit al Sarei. El nu a luat nimic în considerație, ci s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu. Nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui, nici pe raționamente sau motive omeneşti.

Voi spuneți: „Frate Branham, motivul că Dumnezeu nu-i vindecă pe bolnavi este că avem mulți doctori buni.“ Biblia spune: „Noi răsturnăm izvodirile minții.“ Noi nu argumentăm. Credința nu caută argumente. Țineți minte asta.

În loc să fie necredincios, el a crezut şi a chemat lucrurile care nu erau, ca şi cum ar fi ceea ce era împotriva oricărui raționament. Dar el nu a căutat raționamente. El a crezut doar. Nu era nici un argument care să poată dovedi că se va naşte acel copil. Femeia aceea trecuse cu 20 de ani de începutul menopauzei şi trupul ei era ca şi mort. Şi când Avraam avea 100 de ani, 25 de ani după darea făgăduinței, el tot mai dădea slava lui Dumnezeu. Împotriva oricărui fel de înțelepciune. Dar prin credință el ştia că Dumnezeu Îşi va ține Cuvântul Lui. El nu s-a bizuit pe propria Lui înțelepciune.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune, atunci când Dumnezeu i-a spus să scoată poporul Israel afară de sub mâna lui faraon? Ce s-ar fi întâmplat dacă El s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune atunci când a stat lângă stâlpul de foc şi când Dumnezeu i-a spus: „Du-te şi Eu voi fi cu tine.“? Ce s-ar fi întâmplat dacă el s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune atunci când a adus poporul lângă Marea Roşie şi Dumnezeu le făgăduise o țară a făgăduinței“ Ce s-ar fi întâmplat dacă s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune şi ar fi zis atunci: „Cum voi trece dincolo? Nu avem timp să construim un pod. Iată că vine o armată în spatele nostru. Pe partea cealaltă este un munte. Iată în fața noastră este apa Mării Roşii“?

Dacă s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune, şi-ar fi ridicat mâinile în sus, s-ar fi aruncat la picioarele lui faraon şi i-ar fi spus: „Faraon, iartă-mă pentru că am greşit.“ El nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune, ci s-a rugat lui Dumnezeu şi DOMNUL i-a spus să păşească înainte; iar Marea s-a despicat ceea ce era împotriva oricărei rațiuni. Da, el nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Iosua, atunci când s-a dus să cerceteze țara făgăduită de Dumnezeu, împreună cu cele 10 denominațiuni, s-ar fi întors şi ar fi spus: „Stați aşa. Este adevărat. Noi păream ca nişte lăcuste. Ei sunt uriaşi. Cum i-am putea învinge vreodată? Cum am putea vreodată să intrăm în țară. Este total imposibil. Ei sunt mult mai numeroşi decât noi, cam 50 la 1. Ei au soldați antrenați, iar noi nu suntem decât o grămadă de păstori şi făcători de cărămizi din noroi, ieşiți din Egipt. Nu avem nici măcar scuturi şi arme; cum am putea vreodată să-i învingem?“

Da, înțelepciunea ar fi putut cu siguranță să dovedească faptul că ei nu o puteau face. Orice militar ca Iosua sau Moise, nu puteau să nu se bizuie pe propria lor înțelepciune. Dar ei nu au făcut-o! Căci au ştiut că Dumnezeu a spus: „Eu v-am dat țara. Mergeți şi luați-o.“

Nu te bizui pe înțelepciunea ta. Dacă te bizui pe înțelepciunea ta astăzi, când eşti bolnav, poate stai într-un cărucior cu rotile, fiind pe moarte datorită cancerului sau problemelor cu inima şi medicul ți-a spus că vei muri. Dar nu te bizui pe această înțelepciune. Sigur că nu.

Ce spuneți de zidurile Ierihonului, despre care se zice că pe ele putea merge un car de luptă? Dumnezeu a spus: „Duceți-vă şi mărşăluiți în jurul lor de atâtea ori, sunați din trâmbițe şi strigați şi zidurile se vor prăbuşi. Da, aceasta ar fi fost pentru o minte firească ceva absolut

nebunesc. Dar Iosua ştia cât de groase sunt acele ziduri, pentru că zidise asemenea ziduri pe când era în Egipt. Cunoştea liantul care le ținea aşa de tari încât să susțină acele care de luptă şi chiar casele care se construiau pe ele. Dar el nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui. El a crezut că ceea ce a spus Dumnezeu este adevărat, s-a supus Cuvântului Lui şi zidurile au căzut. Nebizuindu-se pe propria lui înțelepciune.

Ce s-ar fi întâmplat dacă atunci când lupta în bătălie aşa cum am predicat duminică soarele apunea şi inamicul scăpa? Noaptea, ei puteau să se regrupeze şi să vină cu forțe proaspete ca să ucidă o mulțime de oameni din armata lui Iosua. Ce s-ar fi întâmplat dacă el şi-ar fi zis: „Am nevoie de mai multă lumină. Am nevoie de lumina soarelui. Dar, ia stai aşa. Dumnezeu a aşezat această rânduială şi soarele se învârte, şi pământul se învârte. Acum, să vedem, dacă eu aş spune soarelui să se oprească … poate că pământul s-ar opri, şi-ar pierde gravitația şi eu aş cădea."

El nu a ascultat de propria lui înțelepciune, singurul lucru pe care l-a spus a fost: „Soare, opreşte-te; şi tu, lună, rămâi unde eşti!" şi soarele şi luna i s-au supus. El nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune, ci s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu: „Eu v-am dat această țară; mergeți şi luați-o!"

El v-a dat făgăduința Duhului Sfânt. Voi Îl puteți primi chiar în această conversație. Voi îl puteți primi acum. Nu te sprijini pe: „Ştiți, eu sunt obosit. Îți spun, eu mănânc prea mult seara. Nu vreau ca John să mă vadă făcând asta." O, DOAMNE, Tu te bizui pe propria Ta înțelepciune!

„Făgăduința este pentru voi, pentru copiii copiilor voştri şi pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL, Dumnezeul nostru."

„Doctorul mi-a spus că voi muri. M-a examinat şi mi-a spus că am cancer, sau altceva, şi că o să mor." Nu te bizui pe această înțelepciune. Dumnezeu este DOMNUL Dumnezeul tău care îți vindecă toate bolile tale. Aşa că nu te bizui pe înțelepciunea aceasta, pe înțelepciunea unui om. Bizuie-te pe înțelepciunea lui Dumnezeu.

Ce s-ar fi întâmplat cu Samson când o mie de filisteni au pus mâna pe el? Şi el nu era decât un tip micuț, cu părul creț, cam atât de mare. El nu era un spadasin, nu avea pregătire militară; şi iată că îi apar în față o mie de filisteni. Nu avea nimic în mână. S-a uitat în jos şi a găsit o falcă de măgar, pe care a ridicat-o.

Acum, dacă el şi-ar fi zis: „Să vedem, eu nu prea aş putea face multe cu falca asta pentru că ei au pe cap coifuri. Aceşti filisteni, toți soldați, au sulițe şi zale. Şi coifurile lor cântăresc cam 7 kg fiecare şi ei toți sunt bărbați înalți şi solizi. Chiar dacă aş ajunge să lovesc cu falca asta de măgar unul din coifuri, falca s-ar rupe în bucăți. Da, desigur, aşa este."

El însă nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui. El a luat doar ceea ce avea în mână şi a pornit să-i bată pe filisteni. Şi după ce a omorât o mie din ei, falca tot mai era în mâna lui. Amin.

Mie nu îmi pasă ce spune teologia oamenilor, eu nu mă bizui pe ea. Eu mă bizui pe Cuvântul lui Dumnezeu care spune că „Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci." Desigur, Samson a crezut.

Ce s-ar fi întâmplat dacă David ar fi ascultat de teologia lui Saul? Iată-l pe Goliat, stând acolo, fălos, şi toți erau speriați de el. Saul era cu un cap mai înalt decât toți din armată. Goliat a spus: „Să vină unul din voi să se bată cu mine. Nu este nevoie să murim cu toții. Dacă el mă ucide, noi vom fi robii voştri", pentru că el era în avantaj. Acesta este felul în care-i place diavolului să acționeze, când este prezent tot seminarul lui şi el vine în față.

Micul David se apropie cu o piele de oaie pe el, roşcat, cu umerii puțin lăsați, un băiat de 45-50 de kg. Şi spune: „Vreți să-mi spuneți că oastea Dumnezeului Celui viu, care este tăiată împrejur ca semn al unui legământ, va sta acolo şi va lăsa pe acest netăiat împrejur să desfidă oştirea Dumnezeului Celui viu?"

Saul i-a spus: „Vino aici, băiete. Eu admir curajul tău, dar zilele minunilor au trecut. Noi nu avem aici aşa ceva. Şi să te mai întreb ceva: poți să-mi arăți carnetul de membru? Tu nu ai nici măcar o armură. Tu nu ai nimic în afară de praştia din mână. Tu nu ai diploma de doctor în filozofie sau de doctor în drept. Cum vei reuşi? Bărbatul acesta din faţa ta este un luptător. El este doctor în teologie, doctor în filozofie. Are atâtea diplome, încât ar putea tapeta un perete cu ele. Şi tu, cine eşti? Un păstor.“

David a zis: „Dar eu vreau să-ți spun ceva. Când păşteam turma tatălui meu, un leu a venit şi a apucat o oaie. Şi atunci am luat această praştie mică, l-am lovit şi l-am doborât. Când i-am luat mielul din gură, el s-a ridicat împotriva mea. Atunci am apucat cuțitul şi l-am omorât.“ Şi David a continuat: „Când m-am întors, un urs a venit, a înşfăcat o oaie şi a fugit. L-am omorât şi pe el. Şi vreau să spun că Dumnezeu a fost Acela care m-a ajutat, nu doctoratul meu sau înțelepciunea mea. Nu aş putea să-ți spun cum am făcut-o. Nu ştiu cum a fost. Dar Dumnezeu“, Amin „Dumnezeu care m-a scăpat din laba ursului şi a leului, cu cât mai mult mă va scăpa din mâna acestui filistean netăiat împrejur.“

Saul, episcopul, i-a spus: „Ştii ceva, eu cred că tu băiete, ai o chemare. Ascultă ce-ți spun: dacă ai veni la noi, te-aş învăța să te duelezi. Eu sunt doctor, aşa că puneți armura mea. Vreau să te ajut să ți-o pui.“ David a stat acolo şi ei i-au dat doctoratele în filozofie şi teologie, până când bietul băiat nici nu se mai putea mişca.

Şi David a spus: „Niciodată nu am pus aşa ceva pe mine. Haina aceasta ecleziastică nu mi se potriveşte. Luați-le de pe mine. Lăsați-mă să merg cu ceea ce Dumnezeu m-a ajutat.“ Aceasta era credința în puterea lui Dumnezeu. Şi el nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui. El nu s-a bizuit pe ceea ce a spus altcineva. El s-a bizuit pe credință. Căci el ştia că dacă Dumnezeu l-a scăpat din laba ursului, cu cât mai mult îl va scăpa de acest filistean!

Bine, dacă Dumnezeu v-a iubit destul ca să vă scoată din păcat şi să vă umple cu Duhul Sfânt ce se întâmplă cu voi, bieți oameni molateci şi plini de slăbiciuni din toată țara? Cu cât mai mult vă va elibera El de toate suferințele voastre, când El a promis că o va face. Cuvântul lui Dumnezeu a spus aşa. EL o va face. EL l-a scăpat pe David din mâna uriaşului.

O, ce s-ar fi întâmplat dacă fiecare prooroc s-ar fi bizuit pe înțelepciunea lui în generația în care au trăit? Niciodată nu s-ar fi arătat în faţa acelor mari preoți, să-i numească "pereți văruiți“ sau cum i-au mai numit. Ei nu ar fi proorocit niciodată împotriva lor. Ei ar fi fost la fel ca acei proroci moderni, acceptați de toți, purtând haine scumpe şi trăind în casa împăraților.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Ioan ar fi încercat să se bizuie pe propria lui înțelepciune? Dar el a păşit drept înaintea împăratului. Oamenii i-au spus: „Stai puțin, Ioane, să nu predici despre „Căsătorie şi divorț“. Ioan a mers înaintea lui Irod şi i-a spus: „Este împotriva Legii să te căsătoreşti cu ea.“ Oamenii spuneau: „Bine, ştii tu cine este acesta? Acesta este împăratul.“ „Nu-mi pasă cine este.“ Ioan nu s-a bizuit pe ceea ce îi spuneau alții.

I se mai spunea: „Tu ştii că tu nu ai prea multe. Tu vii din pustie. Asociația nu te va primi dacă te porți în felul acesta.“ Lui nu-i păsă de nici o asociație. El nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui, ci pe înțelepciunea lui Dumnezeu. Desigur.

A fost şi un om care s-a bizuit pe înțelepciunea lui, şi anume Iuda Iscarioteanul. Eu nu înțeleg cum de a putut s-o facă. El a păşit alături de Isus exact ca Eva atunci la început. Iuda a văzut legitimarea, el L-a privit pe Dumnezeu în faţă, aşa cum a făcut Eva în răcoarea serii. Eva L-a văzut pe Hristos în răcoarea serii, în grădină. Şi Iuda a stat în răcoarea serii în grădina Ghetsimani şi în alte locuri şi L-a privit pe acelaşi Hristos; şi L-a auzit predicând, dovedindu-Se pe Sine prin Cuvânt, legitimat ca fiind proorocul despre care a spus Moise că se va ridica. Şi El le-a arătat din Scriptură cine era El şi totul despre El. Ei au văzut - fiind dovedit de Dumnezeu - că El era Acela despre care era scris şi apoi Iuda s-a bizuit pe propria lui

înțelepciune.

Cum de a putut s-o facă? A făcut-o pentru că el nu a avut-o aici în inimă mai întâi. El nu a fost o sămânță germinată. El era fiul pierzării, născut pentru asta şi întorcându-se în pierzare. Când el a ieşit din odaia cinei, el poate a avut o idee născută din propria lui înțelepciune. Poate s-a gândit că Isus … el avea destul respect pentru Isus şi şi-a spus: „Acum L-aş putea vinde pentru 30 de arginți. Şi dacă aş face-o, aş avea nişte bani şi aş putea face ceva cu ei. Iar El este în stare să se elibereze singur.“ Vedeți, el nu ştia din Scriptură, că el s-a ridicat pentru a lua în primire acel loc.

Şi nici oamenii de azi nu-şi dau seama în ce stare se află. Biserica Laodicea a fost hotărâtă dinainte să fie în această stare, dându-L afară pe Hristos. Iar El bate la uşă, încercând să intre înapoi şi nimeni, nicăieri nu vrea să coopereze. EL Îşi legitimează Cuvântul Său acum în fiecare zi, aşa cum a făcut-o El atunci în fiecare zi, dar ei se îndepărtează de El. Ei se bizuie pe înțelepciunea lor - asta este tot ce fac ei.

Sau poate, să zicem că Iuda s-a gândit că vânzându-L pe Hristos pentru 30 de arginți, el ar fi putut avea o părtăşie cu vreo mare denominațiune din acel timp, cu fariseii sau saducheii. El ar fi putut zice: „Stai aşa, El se poate îngriji de Sine Însuşi. Eu L-am văzut în lupte mari. Eu ştiu că El poate să aibă grijă de Sine însuşi. Aşa că aş putea face rost de ceva bani pentru pensie. Şi apoi, aşa aş avea o poziție bună în aceste biserici de azi, dacă L-aş vinde pe Isus lor.“ Dar el nu făcea altceva decât să se bizuie pe înțelepciunea lui, în loc pe înțelepciunea care arăta că El este Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu; el i-a făcut lui Isus exact ceea ce spusese Scriptura că va face.

Şi astăzi, biserica lumească L-a scos pe Hristos afară în aceste zile din urmă, exact cum a spus cartea Apocalipsei că o vor face ei. Este din nou duhul lui Iuda, în forma bisericii lumeşti „având doar o formă de evlavie, dar tăgăduind Cuvântul.“

Atunci, ce iese din aceasta? Moartea, exact cum i s-a întâmplat Evei. Şi la fel se întâmplă oricui încearcă să pervertească Cuvântul lui Dumnezeu. Ei se bizuie pe înțelepciunea lor. Chiar acum ei vând nu pentru 30 de arginți, dar ca să devină mari oficialități ceva experiență seminaristică. Nici nu merită 30 de arginți, dar oricum ei o vând; ei vând înțelepciunea lor despre Dumnezeu pentru această sumă.

Câtă diferență față de marele învățat Pavel, care avea atâta cunoştință cu care se putea făli. Dar el a spus: „Eu am aruncat toate gândurile mele. Eu am întâlnit stâlpul de foc într-o zi pe drumul Damascului.“ De aceea a putut spune: „N-am venit la voi cu o vorbire strălucită, căci dacă aş fi făcut-o, voi v-ați fi încrezut în înțelepciunea unui om. Ci am venit la voi în puterea şi dovada dată de Duhul Sfânt pentru ca voi să vă bizuiți pe Cuvântul lui Dumnezeu.“ Amin. Şi a mai spus: „Dacă un înger din cer ar veni şi ar predica orice altceva, să fie blestemat“ (Gal. 1, 8). Aşa este corect.

Femeia aceea micuță de la fântână era o femeie imorală. Ea ştia că bisericile o excomunicaseră. Dar ea nu s-a bizuit niciodată pe înțelepciunea ei. Când ea L-a întâlnit la fântână pe Acela care i-a spus toate păcatele pe care le-a făcut, ea a şi fugit în oraş. Acum, nu era corect pentru o femeie să facă lucrul acesta, să meargă şi să spună ceva, pentru că era o prostituată. Dar când ea L-a întâlnit pe Isus, ea nu s-a bizuit pe înțelepciunea oamenilor din acel timp. Ea a venit şi a spus: „Veniți şi vedeți pe un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este El chiar Mesia?“ Ea nu s-a bizuit niciodată pe înțelepciunea ei. Nu, desigur.

Îngerul Gavril a venit la fecioara Maria şi i-a spus că va avea un copil fără ca ea să cunoască un bărbat. Oh! Aşa ceva nu se întâmplase niciodată. Ea nu s-a bizuit niciodată pe propria ei înțelepciune că o femeie nu ar putea avea un copil fără bărbat. Ea nu s-a bizuit pe aceasta, ci ea a spus: „Iată, roaba DOMNULUI; facă-mi-se după cuvintele tale.“ Ea nu a spus: „Cum o vei face? Cum se va întâmpla?“ Îngerul i-a spus: „Duhul Sfânt te va umbri şi Cel ce

se va naşte din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.“ Ea a răspuns: „Iată roaba DOMNULUI.“ Ea nu a început să se gândească, spunând că nu este posibil. A spus doar: „Iată roaba DOMNULUI.“ Aşa este corect.

Femeii care a avut o scurgere de sânge, medicul îi spusese: „Nu este nici o speranţă.“ Ea îşi petrecuse viaţa pe la doctori, dar nici unul nu a putut să o mai ajute. Dar ea nu s-a bizuit pe aceasta. Când Isus a trecut pe acolo, ea a păşit prin mulţime şi şi-a zis: „Cred că dacă mă voi atinge de veşmintele acestui om, mă voi vindeca.“ Şi s-a dus.

Doctorul i-ar fi spus: „Stai puţin, tu nu poţi să te vindeci.“ Ea avea această scurgere de sânge de ani de zile. Ea slăbea din ce în ce mai mult şi ei îi era din ce în ce mai rău. Doctorii renunţaseră să mai încerce. Asta era toată înţelepciunea lor.

Dar ea a spus acele cuvinte prin credinţă. Nu era nici un verset în Scriptură care să-i spună să facă asta. Dar ea a spus: „Dacă m-aş putea atinge de marginea veşmintelor Lui, m-aş vindeca,“ şi s-a furişat în apropierea Lui şi L-a atins. A păşit înapoi şi s-a aşezat. Isus s-a întors şi a spus: „Cine M-a atins?“ EL s-a uitat împrejur până când a găsit-o. EL i-a spus despre scurgerea de sânge şi ea a simţit chiar în acel moment vindecarea în trupul ei. Ea nu o putea dovedi atunci, dar a simţit-o în trupul ei că scurgerea a încetat. Ea nu s-a gândit nici o clipă: „Dacă doctorii m-au părăsit, cum m-ar putea ajuta cineva?“ Ea nu a apelat la raţiune, ci la credinţă.

Biblia spune: „EL este astăzi Marele Preot care poate fi atins de sentimentul neputinţelor noastre.“ Aşa este? Amin! Nu apela la raţiune. Aşa spune Biblia: „Astăzi El este Marele Preot, chiar acum, care poate fi atins de simţământul neputinţelor noastre. Acelaşi ieri, azi şi în veci.“

Ce credeţi, când eram un predicator baptist şi acel Înger al DOMNULUI mi-a apărut şi m-a trimis să fac ceea ce fac? Chiar pastorul meu mi-a spus: „Tu ai înnebunit. Tu ai avut un coşmar.“ Eu am spus: „Puteţi să-mi luaţi carnetul de membru chiar acum.“ Şi el mi-a replicat: „Cum ai putea tu, care n-ai terminat nici şcoala primară, să predici în toată lumea? Cum vei putea vreodată să te rogi pentru oameni cu rang înalt şi împăraţi, când nu poţi folosi corect gramatica?“

Eu nu m-am încrezut în gramatica mea. Nu m-am încrezut în nici una din calităţile pe care le-aş fi avut. Eu am fost trimis. Aleluia! Şi nu am apelat la raţionamente. Dacă aş fi apelat la raţiune în anii din urmă, mii de oameni ar fi fost probabil morţi acum. Dar eu am dus mesajul în toată lumea, exact cum a spus El.

Şi o voi face din nou, prin harul lui Dumnezeu; nu prin puterea minţii, ci prin trimitere. Aleluia! Voi spuneţi: „Ai 55 de ani!“ Dacă aş avea 95 de ani, asta n-ar însemna nimic pentru mine. EL este încă acelaşi Dumnezeu care era pe timpul lui Avraam. Nu vă bizuiţi pe propria voastră înţelepciune.

După ce a fost arătat semnul şi a fost urmat de glas, bisericile mi-au întors spatele şi mi-au închis uşile datorită învăţăturii, nici una nu a îndrăznit să-mi stea înainte şi să arate că este greşită sau corectă. Le-am provocat pe toate. Nu că sunt deştept, dar ştiu unde sunt. Dar ce au făcut ei? Au închis toate uşile. Şi gândul spune: „Ce-ai să faci acum?“

Acum câteva zile stăteam acolo sus pe munte şi am spus: „DOAMNE, atât cât cunosc, mi-a rămas o singură uşă deschisă în toată ţara, şi anume în Phoenix-Arizona. Este singura uşă deschisă pe care o am.“ Apoi am început să cobor. Şi am auzit atât de clar, cum aş auzi pe cineva vorbind, o voce care mi-a spus: „Ce sunt gândurile acestea? Tu urmează-Mă pe Mine.“ Gata, nici un pic de înţelepciune proprie. Mă voi bizui pe făgăduinţa Lui.

O, prieteni, nu vă bizuiţi pe raţionamente, ci strigaţi ca Eddie Peronet:

Aduceţi aici bijuteriile împărăteşti!

Aici este Biruitorul.
Veniți și omagiați-L pe Isus, Lui să-I fie adusă slava!
Încununați-L, încununați-L,
Încununați-L ca Stăpân al pământului!

Nu vă bizuiți pe ceea ce gândiți voi sau pe ceea ce gândesc alții. Acceptați prin credință făgăduința lui Dumnezeu. Tu o vei face? Acum nu este vorba că cineva a făcut-o şi altul nu a făcut-o, ci este vorba de tine. Ce vei face cu Isus care se numeşte Hristos, ce se descoperă pe Sine în aceste zile ca acelaşi ieri, azi şi în veci? Îl crezi pe El? Amin.

Să ne rugăm.

DOAMNE Isuse, Împăratul împăraților, DOMNUL domnilor, Dumnezeul dumnezeilor, Dumnezeul tuturor celor puternici; Cel dintâi şi Cel de pe urmă; Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul, Luceafărul strălucitor de dimineață, Trandafirul din Saron, Rădăcina şi Odrasla lui David; vino, DOAMNE, Dumnezeule, acelaşi ieri, azi şi în veci! Binecuvântează această mulțime, DOAMNE. Noi am avut o mică întâlnire aici şi Tu ne-ai binecuvântat în ea. TU Te-ai descoperit nouă. Binecuvântează-ne acum. Noi suntem oameni cu nevoi.

Şi DOAMNE, Tu ştii că mie nu-mi place să-i mustru pe oameni, dar cum aş putea să liniştesc această ardere Sfântă din interior? Mie nu-mi place să fac asta, DOAMNE. Tu cunoşti viața şi inima mea. Eu trebuie s-o fac. Şi mă rog Dumnezeule, ca Tu să mă ajuți s-o fac. Dă-mi doar har şi nu mă lăsa niciodată să mă bizui pe înțelepciunea mea, ci să mă bizui pe făgăduința Ta. În Numele lui Isus. Amin.

Vreau ca voi, fiecare, să fie cu adevărat respectuos pentru câteva minute. În această mulțime sunt mulți oameni bolnavi. Cei care sunt bolnavi şi nenorociți, ridicați mâna şi spuneți: „Eu am nevoie de Dumnezeu." Ridicați doar mâna dreaptă acum. „Eu am nevoie de Dumnezeu."

Eu nu cunosc prea mulți oameni de aici. Îl cunosc pe fratele Dauch şi pe soția lui care stau aici. Mai este sora Moore, fratele Mike şi cei de pe platformă. Doar pe aceştia îi cunosc.

Dar Tatăl ceresc a făgăduit că în această epocă Se va legitima pe Sine exact cum a făcut-o la Sodoma. A făgăduit El? Amin. EL s-a arătat pe Sine! Credeți aceasta? Amin.

Acum, rugați-vă cu credință şi prin credință! Nu încercați să raționați: „Cum pot eu să-L ating pe El ca Mare Preot?"

Biblia spune în Noul Testament că El este acum Mare Preot. EL este Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec. EL rămâne în veac. Nu există alt Mare Preot decât El. Nici un alt Mijlocitor între Dumnezeu şi oameni decât Omul Isus Hristos. Aşa este. EL este singurul şi El este acelaşi ieri, azi şi în veci.

Acum, dacă El rămâne acelaşi Mare Preot şi Biblia spune că noi Îl putem atinge prin sentimentul neputințelor noastre cum I-a atins îmbrăcămintea femeia aceea atunci credința ta Îl poate atinge în seara aceasta şi El va acționa în acelaşi fel asupra trupului uman, cum a făcut-o El când era pe pământ în trupul uman, la stejarul lui Avraam. Credeți aceasta? Amin. EL a făgăduit că o va face. Rugați-vă acum, toți cei ce aveți nevoie de ceva.

Aşa cum am mai spus, un dar duhovnicesc nu este ceva ca un cuțit pe care-l iei şi poți tăia unde vrei şi cum vrei. Acesta nu este un dar de la Dumnezeu. Nu. Un dar de la Dumnezeu este o cale pe care o ai de a te da pe tine însuți la o parte din cale. Darurile şi chemările sunt hotărâte dinainte de Dumnezeu. „Lui Dumnezeu nu-I pare rău de chemarea şi darurile făcute." Tu eşti născut cu el. O rotiță mică prin care tu eşti pus în mişcare, dar tu nu poți apăsa pe această pedală. Dumnezeu trebuie să acționeze acel dar. Tu trebuie să te dai pe tine însuți la o parte.

Credința voastră poate face să lucreze darul, nu credința mea. A mea lasă doar calea liberă.

Voi credeți din toată inima că Isus Hristos trăieşte azi.

Nu vă bizuiți pe înțelepciunea voastră şi să ziceți: "Mda, uite frate, sunt într-o stare gravă. Tu nu mă cunoşti. Eu stau în acest cărucior de atâta timp …" Nu-mi pasă unde ai stat; vezi numai dacă Dumnezeu nu vine jos şi nu face exact ceea ce a făcut El atunci când era pe pământ în trup fizic. EL o face în trupul tău, în trupul meu, împreună, ca un tot unitar care crede în El. EL o va face pentru că El a făgăduit că o va face.

Nu vă bizuiți pe ceea ce spune cineva: „O, această telepatie mintală," aşa cum o numesc ei. Despre Isus s-a spus la fel. Îl numeau ghicitor, un drac. Dar El era Fiul lui Dumnezeu pentru că El era în concordanță cu Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu.

Aşa cum am spus, noi nu ar trebui să avem acest mod de a acționa, să venim şi să punem mâinile peste oameni. Noi am făcut aceasta aseară. Dar singurul lucru pe care voi trebuie să-l aveți, este credință şi apoi să recunoaşteți ce a făcut El. Prin credință voi o acceptați, prin credință.

Nu spuneți: „Bine, dar cum se va face?" Dacă aş putea să vă spun cum se va face, atunci nu ar mai fi credință. Eu nu ştiu cum se face. Eu nu ştiu, dar o cred. Eu nu ştiu cum mântuie Dumnezeu un păcătos, dar El o face. Eu nu ştiu cum face Dumnezeu toate aceste lucruri, dar eu le accept. EL este Cel care le face şi aceasta este calea. Căci eu nu pot explica. Niciodată nu va fi explicată. Nimeni nu o poate xplica, căci dacă ai putea s-o faci, atunci nu ar mai fi credință.

Eu nu înțeleg cum Dumnezeu şi Hristos ar putea fi aceeaşi persoană, dar aşa este. Scriptura o spune. Da, voi nu o puteți explica, dar aşa este. „Tatăl Meu este în Mine. Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care este în Mine. Dacă nu fac lucrările Lui, atunci aceasta ar arăta că Eu nu sunt de la El. Dar dacă fac lucrările Lui, atunci El depune mărturie că Eu vin de la El."

Acum este exact acelaşi lucru. EL este acelaşi ieri, azi şi în veci dacă voi o credeți.

În fața mea stă un bărbat cu păr de culoare închisă. El are un ceas de mână, un costum de culoare închisă şi ochelari. Dacă ați putea privi încoace, atunci l-ați vedea. El este cu ochii închişi şi se roagă. Eu nu-l cunosc pe bărbatul acesta. Tatăl ceresc ştie, că eu nu-l cunosc. Eu mă voi ocupa un pic de el. El este foarte sincer. Acolo stă el. Deja când am început să vorbesc, şi-a închis ochii şi a început să se roage. Bărbatul acesta este un străin pentru mine. Aici este mâna mea. Eu nu-l cunosc. Dumnezeu îl cunoaşte pe acest bărbat, şi El îmi poate descoperi ceva. Dacă făgăduința din Biblie este adevărată, atunci El poate să-mi descopere de ce a închis ochii acest bărbat şi pentru ce se roagă. Credeți asta?

Crezi tu? Poți să deschizi, te rog, ochii şi să te uiți încoace? Bine. Tu ştii că eu nu te cunosc. Noi ne suntem străini. Dar Dumnezeu te cunoaşte. El a început acum să plângă. Acum pot să-i spun că Dumnezeu îi va îndeplini dorința, pentru că lumina a coborât acum asupra lui. Întunericul a fost alungat de lumină.

Bărbatul se roagă pentru altcineva, şi anume pentru un băiat mic care şade lângă el. El este fiul lui. Aşa este. Băiatul suferă cu stomacul şi cu intestinele. Aşa este. Este corect.

Voi nu sunteți de aici. Voi nu sunteți din Arizona. Voi veniți din California. Este adevărat. Tu eşti predicator şi aparții de biserica „Assemblies of God". Este adevărat. Predicatorul Keig, aşa este. Reverend Keig, este adevărat? Atunci fă un semn cu mâna. Fiul tău cel mic va fi sănătos prin credința ta.

Ce este? Acolo este un bărbat cu mâinile ridicate. El nu mă cunoaşte, eu nu îl cunosc. Ce a fost? El L-a atins pe Marele Preot. El nu s-a putut bizui pe propria lui înțelepciune. Ce trebuie să facă el? Ce trebuie să facă acum? El trebuie să creadă că ceea ce i-a fost spus este adevărul, pentru că el ştie că nu mă cunoaşte. Aşa este.

În fața mea stă o femeie. Şi ea are capul aplecat. Ea are cancer. Ea vine din California. Eu

sper că ea nu pierde ocazia. Doamna Adams, acesta este numele ei. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Da, este adevărat.

Acolo în spate stă o femeie. Eu nu pot să-mi aşez mâna peste ea, dar eu văd lumina asupra ei. Ea are un necaz mare. Ea are greutăți cu spatele. Pe deasupra mai are şi probleme duhovniceşti care o chinuie. Ea are necazuri acasă; fiica ei a plecat de acasă. Aşa este. Este adevărat, nu? Ea a ridicat mâna. Doamna Miller, aşa este. Crezi tu? Dumnezeu o va aduce înapoi şi tu vei fi vindecată. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Ea îmi este străină.

Acolo stă o femeie în adunare. Ea nu este de aici. Şi ea vine din California. Ea are cancer, cancer la piept. Ea a fost operată la un sân, iar acum este şi celălalt cuprins de cancer. Aşa este. Doamna Kalin, este corect. Crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Bine, tu crezi. Eu îți sunt străin şi nu te cunosc. Este adevărat. Vedeți, ea îmi este străină.

Să ştiți că Dumnezeu este prezent!

Chiar lângă ea stă o femeie. Numele ei este doamna Harris. Ea îmi este străină. Când Duhul Sfânt a atins-o pe această femeie, ea a simțit împreună cu ea. Şi ea vine din California. Aşa este. Ea are probleme cu umerii. Este corect. Crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă da, atunci ridică mâna pentru ca oamenii să vadă. Tu îmi eşti străină.

Nu vă bazați pe propria voastră înțelegere. Ce pot produce aceste descoperiri? Nu se poate explica. Este un paradox. Este peste orice explicație. Întrebați-i pe aceşti oameni. Eu nu i-am văzut în viața mea şi nu am ştiut nimic despre ei. Se poate continua în toată adunarea.

Dar vedeți, nu vă bizuiți pe înțelegerea voastră. Bazați-vă pe ceea ce v-a făgăduit El. Nu este acelaşi Duh care a locuit în trup omenesc şi a ştiut că Sara, care era după cort, râde? Este aşa? EL a făgăduit că Fiul omului se va descoperi încă o dată în acelaşi fel, înainte de a fi distrus pământul cu foc. EL se va descoperi ca Fiul omului, ca profet în trup omenesc, cum a făcut-o şi atunci. Aşa este El în seara aceasta printre noi. În care ceas trăim noi? Scurt timp înainte de distrugere.

Prieteni, nu mai stați aici ca păcătoşi. Acceptați-L pe Isus Hristos cât timp sunteți în prezența Lui. Acum, eu ştiu că se obişnuieşte ca predicatorii să facă apeluri şi să spună poveşti despre o mamă care a murit şi s-a dus. Este în ordine. Dar noi nu venim la Hristos pe baza faptului că mama noastră a murit. Şi mama mea a murit; la fel şi tatăl meu. Dar noi venim în deplina capacitate a facultăților mintale, acceptând pe baza faptului că Dumnezeu s-a manifestat în Isus Hristos pentru a lua păcatele întregii lumi. Noi venim şi credem în ispăşirea pe care a făcut-o El.

Mie nu-mi pasă la ce biserică mergeți: metodistă, baptistă, catolică sau la nici una. Dacă tu vei admite că până acum ai înțeles altfel şi ştii că n-ai fost niciodată născut din nou cu adevărat dar vrei să fii vrei să accepți acum făgăduința Duhului Sfânt? Poate nu vei fi umplut în timpul adunării. Vrei s-o primeşti pe această bază şi să te ridici în picioare, ca să mă rog pentru tine?

Nu te bizui pe „O, eu am vorbit în limbi.“ Aceasta nu are nimic a face cu primirea făgăduinței. Eu cred în vorbirea în limbi. Dar am văzut vrăjitoare, draci şi tot felul vorbind în limbi şi tălmăcindu-le. Întrebați-i pe misionari, pe fratele Creech, şi veți vedea că este aşa. I-am văzut vorbind în limbi, bând sânge din craniu de om şi chemând pe diavoli. I-am văzut punând creionul jos şi acesta se ridică şi scrie în limbi necunoscute; iar vrăjitorul care stătea acolo le tălmăcea.

Aşa că vorbirea în limbi nu este un semn că ai Duhul Sfânt. Şi dacă tu vorbeşti în limbi dar negi Cuvântul, ceva este greşit acolo. Aşa este. Nu te bizui pe înțelepciunea ta.

Cineva, acum îşi spune: „Da, eu am strigat de bucurie.“ Şi eu am făcut-o. Dar nu te bizui pe aceasta. Am văzut tot felul de oameni sub puteri demonice strigând şi țipând. Am văzut mahomedani strigând şi urlând până când s-au adus pe ei înşişi într-o astfel de stare că îşi

puteau bate cuie în mâini. I-am văzut urlând şi sărind în sus şi în jos, trecându-şi ace prin piele şi mergând pe cărbuni încinşi dar negându-L pe Isus Hristos.

Vedeți, nu vă bizuiți pe înțelepciunea voastră, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă viața ta nu rezistă la proba acestei Biblii, ca să creadă fiecare Cuvânt din ea şi tu vrei ca Dumnezeu să-Şi lucreze voia Sa prin tine, căci tu poți fi o parte din Dumnezeu vrei atunci să te ridici şi să spui: „Eu accept aceasta imediat, frate!“ Mulțumesc, mulțumesc. Dumnezeu să te binecuvânteze. Minunat. Fie ca Dumnezeu să o îngăduie pentru voi toți care sunteți sinceri.

Tu spui: „Dar eu sunt membru în biserică, frate Branham, sunt un penticostal; dar când vine cu adevărat momentul să spun că tot acest Cuvânt este Adevărul, eu pur şi simplu nu pot s-o fac dar eu vreau să mă ridic şi s-o spun. Prin aceasta nu înțeleg că vom sta aici până se va întâmpla sau până voi mărturisi în această biserică că am fost umplut cu Duhul.“ Dar tu ştii în adâncul inimii tale că nu eşti. O ştie şi Dumnezeu, aşa că de ce nu vrei să te ridici? Nu te bizui pe înțelepciunea ta, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai vrea să se ridice cineva? Dumnezeu să vă binecuvânteze; spuneți doar: „Dumnezeule, ajută-mă.“ Aşa este bine. Tu spui: „Îmi va fi de ajutor cu ceva?“ Ridică-te numai o dată şi ai să vezi dacă are efect. Tu trebuie s-o vrei cu adevărat. „Eu vreau, frate Branham, eu vreau să fiu drept. Eu vreau să fiu în ordine.“

Acum, eu nu vreau să vă părăsiți biserica voastră. Nu. Rămâneți acolo unde sunteți şi fiți doar o persoană umplută cu adevărat cu Duhul Sfânt în acea biserică. Tu spui: „Bine, eu nu ştiu ce va spune pastorul meu.“ El te va aprecia, dacă el este un om al lui Dumnezeu. „Lăsați ca lumina voastră să strălucească înaintea ochilor, ca ei văzând faptele voastre bune, să laude pe Tatăl lor.“

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum, voi cei ce v-ați ridicat în picioare, dacă vă simțiți mai bine după ce v-ați ridicat, ridicați doar mâna voastră ca să spuneți şi altora că vă simțiți mai bine după ce v-ați ridicat. Uitați-vă la fiecare mână. Vedeți, voi sunteți sinceri. Voi v-ați ridicat şi spuneți: „Eu voi fi un martor.“ Asta pentru că „Cel ce va mărturisi pentru mine aici, Eu voi mărturisi pentru el acolo. Cel ce se ruşinează de Mine înaintea oamenilor, Mă voi ruşina şi Eu de el înaintea Tatălui Meu şi înaintea sfinților îngeri.“ Nu vă ruşinați de El. Nu vă bizuiți pe raționamentele voastre. Bizuiți-vă pe Cuvântul lui Dumnezeu. „Cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu înaintea Tatălui Meu şi a sfinților îngeri.“

Mai sunt unii care vor să se ridice înainte de a ne ruga? Să ne aplecăm capetele. Dumnezeu să te binecuvânteze soră, frate. Tu spui: „Înseamnă ceva când spui: ‚Dumnezeu să te binecuvânteze.'?“ Aceasta este pronunțarea binecuvântării din partea mea pentru tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. O, Duhul Sfânt se mişcă atât de blând peste adunare. Îl puteți simți? Dumnezeu să vă binecuvinteze.

O, Duhule Sfânt, vino iarăşi în inimile noastre. Arată-ne greşelile noastre, DOAMNE. Noi nu vrem să ne bizuim pe propria noastră înțelepciune, pe propriile noastre raționamente. Ci noi ne bizuim pe Tine, pentru că noi ştim că stăm în făgăduința Ta divină, legitimată, pentru această zi. TU te-ai făcut cunoscut pe Tine însuți dincolo de orice raționament. Noi nici nu o putem raționa, nici explica. Dar Tu ai venit chiar aici jos, în mijlocul nostru şi ne-ai făcut cunoscut că Tu eşti aici, iar aceşti bărbați şi aceste femei o cred şi o primesc.

Dumnezeule, ia-l pe fiecare din ei la pieptul Tău şi ascunde-i în Stânca veacurilor până când trec flăcările. Lumea este pe cale să piară prin foc. O ştiu, DOAMNE. Noi suntem într-o stare ca cea din Sodoma. Dar „cel neprihănit nu va pieri împreună cu cel păcătos.“ TU Îți vei chema copiii Tăi, DOAMNE. TU i-ai spus lui Lot: „Ieşi de acolo. Pleacă.“ Eu mă rog, Dumnezeule, ca fiecare dintre cei ce se află în această stare astă-seară, care sunt afară, neştiind pe unde sunt, să vină înăuntru, în Hristos.

DOAMNE, ei nu ar încerca să treacă strada pe culoarea roşie a semaforului, dacă ei ar fi în

toate mințile, căci ar putea fi omorâți. Atunci cum ar putea o persoană să încerce să se îndrepte spre destinația veşnică doar ghicind, presupunând, aventurându-se fără adevărata putere, de a se încumeta doar pentru că aparține de o biserică sau denominațiune? Şi într-adevăr, ei nu pot înțelege cum Cuvântul lui Dumnezeu poate fi astăzi la fel cum a fost atunci, cum aceste făgăduințe se pot manifesta. Ei zic: „Zilele apostolilor au trecut.“ Ajută-i, Tată. Eu Ți-i predau Ție, în Numele lui Isus Hristos.“ Amin.

Toți cei ce cred că Isus Hristos este Vindecătorul vostru şi vreți să-L primiți ca Vindecător pe această bază ridicați-vă în picioare şi spuneți: „Eu Îl accept acum pe Isus ca Vindecătorul meu, la fel cum L-am primit pe Mântuitorul meu.“ Minunat! Slavă DOMNULUI! Să ne ridicăm mâinile şi să cântăm.

Să ne strângem mâinile şi să spunem: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate pelerin.“ Dumnezeu să vă binecuvânteze. V-ați bucurat în prezența Lui?

Amin.